

THE EUROPEAN BRIDGE REVIEW

Nå er tiden inne til å abonnere på dette interessante magasinet, som har verdens ledende bridgeskribenter som sine medarbeidere. Ved å følge med i The European Bridge Review får De en oversikt over oppfatningen om meldeteknikk i de forskjellige land, og kan trekke ut det beste fra alle systemer. Videre byr magasinet på instruktive, interessante og underholdende artikler på alle felter innen bridgen.

Helårsabonnement kr. 25. —

For denne prisen får De i løpet av et år over 700 sider med god bridgelektyre.

Abonnement kan tegnes gjennom Bridgejournalen, postgirokonto 134 29.

Gratis prøvenummer kan skaffes.

Bridge journalen

Nr 2 Februar
1951 - 3. årgang

I dette nummer:

Kronerulling	38
For meget presisjon	
Rolf Bø	39
Det står i boka	
Egil Wang	42
En bridgeredaktør forsvinner	
Albert Benjamin	44
Tjener man på å gå bet	
Reidar E. Westlie	48
Helkravåpningen i Vienna	
Rolf Bø	50
European Bridge League ..	52
Løsning til den siste	
mohikaner	53
Eksamensprøven	55
Siden sist	61
Våre 20 spørsmål	63
Misbruk av spørremeldingene	
Nils Steen	66
Fra Nord til Syd	69
Brev fra leserne	70

Bridgejournalen

Ansv. utg. Eric Jannersten

Red. ROLF BØE

Snarøya

Telefon 460291

Postgiro 134 29

Abonnementspris 1951 kr. 12: -

Utkommer med 10 nummer pr år

Lederen

Til inntekt for arrangementet av Nordisk Mesterskap, og for eventuell deltagelse i Europamesterskapet, har Norsk Bridgeforbunds innsamlingskomité satt igang en kronerulling. Man kan betale fra to kroner og oppover.

Teddy Knudtzon har betalt, og utfordrer: Ambjørn Næss, Larvik, Jon Christensen, Larvik, Per Moe, Oslo, Sverre Michelsen, Oslo.

William Herseth har betalt, og utfordrer: Tormod Gjestland, Herøya, Sverre Haagensen, Oslo, Otto Jensen, Stavanger.

Ingrid Farup har betalt, og utfordrer: Sverre Blydt Grung, Hjalmar Blydt Grung, Gustav Klem, alle Bergen.

KRONERULLING

Willi Hagen har betalt, og utfordrer: Sigurd Hafstad, Bjarne Johnsen og Johan Aa.

Martha Eriksen har betalt, og utfordrer: Henry Berg og August Aaserud.

Elli Henriksen har betalt, og utfordrer: Eric Gjerulf, Erling Lorentz og Einar Løken.

Sofus Winger har betalt, og utfordrer: Ingar Wigaard, John Knudsen og Knut Olaisen.

Judith Holth har betalt, og utfordrer: Tannlege Holth, cand. jur. Holth og Per Bendixen.

Alf Lenning har betalt.

Rose Henriksen har betalt, og utfordrer: Berg Johannessen, Inga Langvik og Aase Kroken.

Arvid Wallstrøm har betalt, og utfordrer: W. Zakrisen, Kongsberg, Alf Presburg, Hokksund, Kjell Schou, Drammen, Knut Palmstrøm, Drammen, Asle Ringnes, Krøderen.

Kolbjørn Øymo har betalt, og utfordrer: Ihle Hansen, Otto Løst og Erling Schømer.

Annie Struksnæs har betalt.

Olav Strand har betalt og utfordrer: Steingrimm Johnsen, Manfred Franang og Ole Svenningsen.

Bjarne Mathiesen har betalt, og utfordrer: Arvid Gjønvik, Alexander Brekke og Magnar Øien, alle Trondheim.

Alf Otto Buvik har betalt, og utfordrer: Gunnar J. Aalborg, Lillestrøm, Joh. Lærdal, Strømmen, og H. Habberstad, Strømmen.

Harry Korintzinsky har betalt, og utfordrer: A. Bloch, Kay Feinberg og Gunnar Grønberg.

Sverre Gisholt har betalt, og utfordrer: lærer Gjønnes, Brevik, og Knut C. Langaard, Skien.

Louis Vegsund har betalt, og utfordrer: Hans Giørtz, Ålesund, Th. Thomassen, Molde, og Ottar Glærum, Kr.sund N.

Søren Caspersen har betalt, og utfordrer: Sigvald Falck Pedersen, Drammen, disp. Odd Hullgreen, Fru Stina Stenersen, Fru Ruth Narverud og fru Lillemor Møller.

Roald Sundby har betalt, og utfordrer: Per Knutsen, Hans Breien og Gert von Tangen Jordan.

Oscar Jormann har betalt, og utfordrer: Arne Bjørge, Alf Hem og Reidar Sehlmann.

Reidar Sehlmann har betalt, og utfordrer: Finn Nielsen, B. Bøckmann Andersen og Gunnar Johansen.

Alf Hem har betalt, og utfordrer: dir. Engeby, Bergen, dr. Bj. Inndschien, Hestnes, disp. Einar Grytting og soussjef Asbj. Syvertsen.

Hans Møskeland har betalt, og utfordrer: Dir. Bj. Høyland, Knut Benjaminsen og Niels Moe.

A. P. Østberg har betalt, og utfordrer: Bjørn Paasche, Børre Sverdrup og Vilhelm Dahl.

Erling Wagle har betalt, og utfordrer: Per Olausen, Bjarne Kjos, Arne Eftestøl og A. P. Østberg.

Elli Henriksen har betalt for annen gang, og utfordrer fru Kolle, fru Sørensen og fru Gerd Bøe.

Knut Olaisen har betalt, og utfordrer: Eugen Larsen, Eilif Andersen og Jens Magnussen.

Gerd Bøe har betalt, og utfordrer: fru Esther Nicolaisen, fru Bodil Voss og fru Kari Lien.

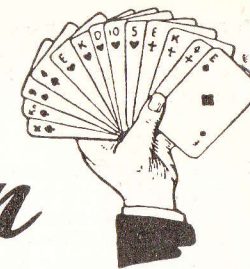
Rolf Bøe har betalt, og utfordrer: bokhandler Støkken, Hamar, J. H. Romie, Askim, og Anton Tollefsen, Nøtterøy.

Rolf Bøe

Bridge-turneringer

Håndbok for turneringsledere
Kan fåes hos alle bokhandlere

Bridgejournalen

Nr. 2

FEBRUAR 1951

3. årgang

For meget presisjon

Rolf Bøe

Overskriften til denne artikkelen ser kanskje forbausende ut, men når vi har pratet om saken en stund kan det kanskje hende at De likevel blir enig med meg.

La oss begynne med å se på en maskin som lager fyrstikker. Det er litt av et vidunderinstrument. Man putter simpelt hen noen trestykker inn i den ene enden, og så spyr maskinen ut ferdige fyrstikker i den andre enden.

En slik maskin er innstillet på den ene tingen å lage fyrstikker. Noe annet kan den ikke. Men det spiller ingen rolle, for fyrstikker er noe verden har bruk for både idag og imorgen. Selv om man skal være forsiktig med å spå om hva man kommer til å bruke i fremtiden, kan vi vel bli enige om at muligheten av at man ikke får bruk for fyrstikker er meget fjern.

Spørsmålet blir helt annerledes for en mann som fabrikerer motevarer, som kanskje ingen er interessert i til neste år. Det vil ikke være lønnende for ham å ha en presisjonsmaskin som spyr ut en artikkel, men som er ubrukbar når det er spørsmål om å lage andre ting. Om ikke så lenge er det ingen som spør mer etter denne tingen, og så sitter fabrikanten der med en velsmurt og kostbar maskin som han like godt kan kaste på skraphaugen.

Vi har paralleller til dette i meldeteknikken i bridge. Ethvert forsøk på å lage et presisjonsinstrument i meldetek-

nikken vil falle pladask til jorden. Grunnen er ganske enkel — vi har ikke meldinger nok til disposisjon. Det er for mange mulige fordelinger til at vi kan klare å dekke bare en brøkdel av dem hvis vi skulle melde presist bestandig. Matematikerne påstår at tallet på de mulige fordelinger begynner på 53 og ialt har 29 sifre! Det er håpløst å prøve å tenke på hvor stort dette tallet er, vi har ingen muligheter for å kunne bedømme det. Jeg skal heller ikke prøve å gi noe bilde av det, vi blir bare enige om at det er kollossalt stort.

Og så har vi 38 meldinger til disposisjon! Selv om vi kan kombinere disse meldingene på tusener av forskjellige måter, blir det likevel langt igjen til at vi kan klare å dekke tilnærmedesvis alle de fordelingene som kan oppstå.

Dessuten er det svært begrenset hvor meget vi kan kombinere de forskjellige meldingene. For det første vil enhver melding umuliggjøre alle lavere meldinger. Hvis De åpner med en spar, og makker svarer to hjerter, er allerede åtte mulige meldinger forsvunnet, mens bare to av dem er brukt.

En annen vanskelighet er at man må vokte seg vel for å komme for høyt. Hvis to spar er den høyeste kontrakten man kan klare, og de tidligere meldingene er gått som foran nevnt, har åpneren bare en eneste melding til disposisjon, og denne meldingen heter to spar. To spar må han melde med millioner av forskjellige fordelinger.

Motspilleren har også lett for å spise opp melderunder for oss. Vi har kanskje

fire spar i kortene, men hvis sparfargen sitter fordelt kan det være svært vrient å finne fram hvis en motspiller åpner med fire hjerter.

Disse vanskelighetene gjør at det blir helt umulig å lage noe presisjonsinstrument i meldingene. Vi kan gjøre noen av meldingene våre presise, men dess flere slike meldinger vi får dess færre vil det være igjen til å dekke alle de andre hendene. Derfor er det komplett umulig å bygge et meldesystem på at man alltid skal vise sin makker hva man har. Man må stadig gå inn for et kompromis, hvor man først og framst sørger for at makker får vite det han har bruk for å vite. Selvfølgelig er det ikke alltid så lett å finne ut hva man skal vise. Men det er bare bra, for hvis det hadde vært for lett ville vi forlenget ha funnet fram til et annet spill enn bridge.

Men man kan dog komme en god del på vei, hvis man bare tenker seg om. Følgende spill kan stå til skrekk og advarsel:

Syd gir, Nord—Syd i faresonen:

- ♠ E-4-2
- ♥ 9-7-5-3
- ♦ 6
- ♣ K-kn-9-7-6

- ♠ 5
- ♥ E-K-D-10-8-2
- ♦ E-K-D-kn-9-4
- ♣ —

Syd	Vest	Nord	Øst
2 ♥	D	RD	pass
3 ♦	pass	4 ♣	pass
4 ♥	pass	4 ♥	4 ♥
6 ♦			

Resultatet ble selvfølgelig tretten stikk.

De stusser kanskje over Syds tre ruter. Hvorfor ikke spille to hjerter redoblet? Ganske enkelt fordi det aldri blir snakk om å la to redoblede hjerter stå. Vest vil selvfølgelig ta ut med to spar, og som De ser har Øst—Vest en fin stamp i en sparkontrakt. Kanskje til og med mot syv hjerter.

Ved å passe på to redoblede hjerter vil Syd ikke få noe annet igjen enn at han kaster bort melderunder. Kanskje kontrakten heter tre eller fire spar neste

gang det blir hans tur til å melde, og da blir det vanskelig å få vist fordelingen sin. Syd er ikke interessert i noe annet enn fortetst å finne ut hva som passer best for makker, hjerter eller ruter, og da vil det bare virke forstyrrende å la motparten melde mer enn høyst nødvendig.

Den store feilen i meldeserien var imidlertid Nord's fire kløver. Han har hørt Syd vise to farger, han har hørt at han ikke vil gi motparten noen sjanse til å finne hverandre. Det bør derfor ikke være tvil om at Syd har to langfarger. Han vil vite hvilken av disse fargene som passer best for Nord, og det bør han øyeblikkelig få vite. Helst ved en hoppmelding til fire hjerter, fordi Nord har tilstrekkelig hjerterstøtte, slik at det blir klart at det ikke bare er en preferansemelding.

Da ville resten ha vært lett for Syd. Han ville kunne regne med at det sikkert ikke var noen hjertertaper, og en spørremelding i spar ville ha vist at tretten stikk var innen rekkevidde.

Som meldingene nå gikk ble det annerledes. Syd fryktet at Nord kunne ha bare en dobbelton i hjerter, og derfor turde han ikke engang tenke på noen syver.

En annen sak er at Nord ganske enkelt kunne ha ignorert Vests dobling av to hjerter, og meldt som om den ikke var forekommet. Da kunne han ha vist kløverfargen sin, og etter Syds tre ruter kunne han ha preferert i hjerter med et hopp til firetrinet.

La oss nå se på et annet spill. De sitter Syd og har:

- ♠ E-D-8-5
- ♥ K-D-9-3
- ♦ D-2
- ♣ K-D-5

De åpner med en spar, og makker svarer to ruter. Hva melder De nå?

Det er svært mange spillere som vil melde to hjerter, men det er ikke noen god melding. Når De ser på Deres egen hånd, og tenker over at makker har meldt to ruter, hvilken kontrakt synes De da er mest sannsynlig for de to hendene? *En grandkontrakt ja.* Men hvorfor da ikke også melde to grand? Hvis De melder to grand, gir De billedet av en jevn hånd, med styrken fordelt på alle fargene og med et tillegg til åpningsmeldingen.

En melding på to hjerter gir på langt nær så mange opplysninger. De forteller om åpning og to meldbare farger.

Men De forteller ikke om tillegget til åpningen, De forteller ikke om den jevne fordelingen, og De forteller ikke om en slags tilpassning i makkers farge. Makker vil tro at De har en ujevn fordeling (selv om De ikke er nødt til å ha det) og det er lett å komme bort i blindgater, som for eksempel fire spar med tre trumf hos makker, stans på to hjerter mens tre grand står, og så videre.

Dessuten vil ikke to grand røbe for meget til motspillerne hvis tre grand skulle bli kontrakten. Hvis Vest er omtrent like sterk i hjerter og kløver vil han kanskje spille hjerter ut hvis De melder to grand, men det er nesten opplagt at kløver kommer ut hvis De melder to hjerter. Kanskje det kan gi motparten et tempo, som fører til at en ellers opplagt tre grand blir betet.

Men hvis nå makker skulle sitte med fire hjerter han også, og en utgangskontrakt i hjerter er den beste kontrakten for de to hender? Ja da har De gjort det litt vanskeligere å finne fram. Det er imidlertid ikke så stor mulighet for at makker skal ha fire hjerter som at han ikke skal ha det. Derfor må De ikke gardere for meget på dette ene punktet. Da gjør de den samme feilen som de såkalte reversister, som åpner med en firekortfarge før en femkortfarge, "for å få vist begge fargene". Så med:

- ♠ E-D-8-3
- ♥ K-D-9-5-4
- ♦ 9
- ♣ D-7-5

Her åpner reversisten med en spar, mens den naturlige melderer åpner med en hjerter. Hvis ikke makkers neste melding er så pass oppmuntrende at man regner med å kunne klare en kontrakt på tretrinet, gjentar den normale spilleren hjerterfargen i annen melderunde.

Hvilken fordel har reversisten? Han finner ikke fram til flere *utgangskontrakter* i spar, for hvis det er utgang i kortene finner den normale melderer også fram. Men derimot tjener reversisten en gang iblant på noen delkontrakter, hvor den normale melderer spiller to hjerter og går en bet, mens reversisten spiller to spar og klarer kontrakten sin.

Men prisen for denne fordelene er alt for høy. I *hvert eneste spill* vil reversistene sveve i lykkelig uvitenhet om makkers fordeling. Hvis åpneren melder en spar, og senere kommer igjen med to hjerter, vil hans makker ikke ha den fjerneste anelse om hvilken av de to fargene er lengst. Det må meldes haugevis av ganger for å få gitt beskjed, og i ni av ti spill har man ikke tid til å

melde så mange ganger. Se på følgende meldeserie:

- 1 ♠ — 2 ♦
- 2 ♥ — 2 ♠
- 3 ♥

En naturlig melder vil regne med at åpneren viser at han har fem spar og fem hjerter, og at han spør makker om han vil melde utgang når han får denne opplysningen. Men en reversist vil regne med at man ikke er kommet lenger enn til å diskutere trumffargen. Han vil tro at åpneren har fire spar og fem hjerter, og at hensikten med meldingen er å be makker stanse i tre hjerter hvis ikke sparfargen er klart bedre.

Forleden dag så jeg en Nordspiller sitte med:

- ♠ kn-4
- ♥ D-6-4
- ♦ E-D-9-2
- ♣ E-K-7-5

Han åpnet med en kløver, og makker meldte en spar, hvoretter Nord fortsatte med en grand. Deretter kom to hjerter fra Syd, og Nord meldte to grand, som ble passet rundt. Syd la opp en hånd med fire spar og fem hjerter, og ialt bortimot to honnørstikk. Fire hjerter var opplagt, mens det i grand bare var åtte stikk.

Hvorfor skulle nå Syd på liv og død melde sparfargen først? Spar ville ikke være noe tess som trumf med mindre Nord også hadde fire kort i fargen, og da var det sjanse for at han ville melde spar. Selv om Syd ikke mente han var sterk nok til å bringe kontrakten opp på tretrinet burde han ha meldt hjerter, og gjentatt hjerterfargen i neste melderunde. Da ville han iallfall ha gitt skikkelig beskjed om en farge, mens det nå ikke ble skikkelig beskjed i det hele tatt.

Men jeg prater meg rent bort. Det var denne hånden vi holdt på med:

- ♠ E-D-8-5
- ♥ K-D-9-3
- ♦ D-2
- ♣ K-D-5

Vi er enig om at to grand er den beste gjenmeldingen hvis ikke makker sitter med fire hjerter. Men *hvis* han har det?

For det første er det slett ikke utelukket at tre grand likevel er den beste kontrakten. Og hvis makker skulle ha en ujevn fordeling plikter han på en eller annen måte å gi beskjed om at han ikke har lyst til å spille grand. Han kan melde tre kløver. Han kan melde tre ruter. I begge tilfelle kan De *nå* vise hjerterfargen, og makker vil forstå at De har en meldbar hjerterfarge men er

DET STÅR I BOKA

Egil Wang

I mange diskusjoner om meldeteknikk blir plutselig følgende bemerkning kastet inn:

"Det er iallfall riktig etter boka".

Dermed har vedkommende et meget kraftig argument på sin side. Motstanderen skal ikke bare forklare hvorfor han mener det han holder på er riktig, han må også forklare hvorfor "boka" tar feil. Og det er adskillig vanskeligere, og som regel helt uoverkommelig for en som ikke er ekspert i teori.

Det viser seg imidlertid ofte at påstanden om at det står slik og slik "i boka" ikke holder stikk ved en nærmere undersøkelse. Med "boka" må man vel mene Culbertsons system, og det er ikke engang alltid at de boker som finnes på norsk, og holder seg strengt til Culbertsons system, er omfattende nok.

For noen dager siden fikk en venn av meg følgende hånd:

♠K-D ♥— ♦E-D-10-8-5 ♣D-kn-9-6-4-3

Han åpnet med en kløver.

Paret kom i gal kontrakt, men det var av en annen grunn. Det gjorde imidlertid at spillet ble diskutert etterpå, og da dukket spørsmålet om åpningsmeldingen opp. De tre andre spillerne på laget mente alle at det var galt å åpne med en kløver, og to av dem påsto til

og med at det var galt "etter boka".

Min venn hadde ikke noen "bok", så han kom til meg dagen etter. Sammen slo vi opp i Culbertsons Gold Book, amerikansk utgave 1949, og fant på side 110:

Med fordelingene 6-5, 7-6, 6-4 og 7-4 bør De melde den lengste fargen først, uten hensyn til honnørstyrken. Med en slik helt ujevn hånd gir spillestyrken full kompensasjon for en svak honnørstyrke, og det har den aller største betydning at man får gitt et presist bilde av fordelingen.

Det var det. Det står altså i boka at man skal åpne med en kløver. Hvis man åpner med ruter, og gjentar kløverfargen etterpå, får man ikke gitt den presise opplysningen at man har seks kløver og fem ruter. Mange spillere vil ikke engang sikkert regne med fem ruter. Etter deres system kan en spiller åpne med en ruter hvis de har fire ruter og fem kløver, og en svak hånd. Da vil de ved å åpne med ruter og deretter gjenta kløverne la makker være i uvisshet om fordelingen er 4-5, 5-5 eller 6-5. Og det kan være nokså avgjørende.

Men selv om De ikke hører til reversistene, som lager alt så kunstig at de til slutt ikke vet noe om fordelingen, vil det være bedre å åpne med en kløver. Ved ruteråpning kan De høyst få gitt beskjed om 5-5, mens De ved kløver-

mer begeistret for en grandkontrakt. Og endelig kan makker melde hjerter selv, på tretrinnet.

Som De ser er det likevel ikke så vanskelig.

Det viktigste i meldeteknikken er å gå etter de store linjene, og ikke gardere seg for meget på enkelte punkter, som så mange er tilbøyelig til. Her er et typisk eksempel fra en oppgavekonkurranse i Bridge World for en stund siden:

♠ 10-9-6-4 ♥ D-9-6-4 ♦ E-D-5 ♣ E-D

Spørsmålet er hva De skal åpne med. Bridge Worlds løsning var en ruter. Jeg er ikke helt enig, men det spiller ingen

rolle her. Det er utvilsomt meget i det bladet fremhever, og da resonnementet passer godt inn i denne artikkelen tar jeg det med.

Bridge World fremhever at åpning med en ruter gir en ideell utvikling av meldingene såsant ikke makker svarer to kløver. Og det er utrolig meget annet enn to kløver han kan si. Og den dagen han sier to kløver, er løsningen to grand. Man vil nok da bedra makker ved å fortelle om et halvt honnørstikk mer en man har. Men det er bedre å ha en ideell utvikling av meldingene i de fleste spill enn å gardere seg for meget mot svaret to kløver. Og det er samme resonnement som mr. Simons: Start aldri med å gjøre det vanskelig for å unngå andre vanskeligheter som kanskje aldri kommer.

åpning får gitt beskjed om 5-6. Plaser makker med en honnør i hver av de slette fargene og ingenting annet, og han vil være langt villigere til å melde den sikre utgangen hvis han får høre at det bare er to kort i spar og hjerter.

I et annet meldespørsmål for en stund siden måtte jeg være dommer. Meldingene var gått:

Syd	Vest	Nord	Øst
1 ♦	pass	2 ♦	pass
pass	D		

Vest påsto at doblingen var opplysende, mens Øst mente den var straffedobling, fordi doblingen ikke var skjedd ved første anledning. Hvis Vest hadde villet doble opplysende, måtte han ha doblet en ruter, påsto Øst.

Jeg ga Vest rett. Jeg forklarte Vest at det var noe som helt gjenåpningsdobling. Vest kan han 2-2½ honnørstikk uten å kunne melde etter en ruter. Hvis hans makker er blank vil det føre til en rekke doblede beter. Men situasjonen blir en annen når Syd er villig til å passe på Nord's to ruter. Hvis man har litt tiltro til motparten, må man regne med at de ikke stanser i to ruter hvis de har utgang i kortene. Det vil igjen si at Øst er nødt til å ha en del styrke. Dette kunne Vest ikke regne ut første gang det var hans tur til å melde, men nå kan han se det, fordi motparten passer.

Da jeg var ferdig sa Øst:

"Ja det står iallfall ikke slik i boka. Og det må være en grunn for at det står annerledes der."

Jeg kunne ha forklart for Øst at det er annerledes i robberbridge. Øst-Vest har neppe mer enn en delkontrakt i kortene, og da er det kanskje ikke så meget å trakte etter at man gidder bry seg med en egen definisjon av en gjenåpningsdobling. Men jeg gjorde det annerledes. Jeg fant fram boka. Og der sto det om gjenåpningsdobliger. På side 262 sto det, som vi alle kjenner til, at en dobling måtte være avgitt ved første anledning hvis den skulle være opplysende. Men det sto også en henvisning til en fotnote, og der fant vi følgende: "Unntagen hvis det er en dobling for å gjenåpne meldingene."

Jeg var ute for det samme en annen gang, hvor jeg skulle avgjøre om det var

Autorisasjon av kretsturneringsledere

Den teoretiske prøven for autorisasjon av kretsturneringsledere blir holdt over hele landet den 10. mars. Kandidater til denne prøven må henvende seg til sin krets, gjennom klubben.

Forbundets autorisasjonsutvalg.

riktig eller galt å åpne i fjerde hånd i parturnering med følgende hånd:

♠ K-D-9-7-5-3 ♥ E-9-2 ♦ 9-5 ♣ 8-4

Vedkommende spiller hadde passet, hvoretter paret hadde fått bunn. Spilleren mente likevel at det ikke var hans feil, fordi han "ikke hadde åpning".

Jeg prøvde å forklare ham at han i en slik situasjon ikke må følge reglene blindt. Det er masser av stikk i en spar-kontrakt, og siden de tre andre spillerne har passet kan man gå ut fra at honnørstyrken sitter fordelt, slik at makker også har en del styrke.

Da jeg var ferdig kom innvendingen:

"Ja det står iallfall ikke slik i boka, og det kan ikke være galt å passe når man ikke har åpning etter boka."

Atter en gang måtte boka fram. I kapitlet om parturnering fant vi:

Teorien om lette åpninger i fjerde hånd bygger på følgende: Styrken er sannsynligvis fordelt mellom de to sidene, når ingen har kunnet åpne. Derfor kan sannsynligvis den ene eller den andre siden få en delkontrakt. Ved andre bord er det kanskje åpnet, kanskje fordi en har valgt å åpne med en tvilsom hånd mens spilleren ved Deres bord har valgt å passe, eller av en annen grunn. Hvis De passer vil meldingene dø ut, og De vil få en dårlig matchpoengscore hvis det er en delkontrakt i kortene for Deres side. Hvis De melder, og finner at motstanderne har en delkontrakt, vil De iallfall ha selskap, fordi det samme resultatet er oppnådd ved andre bord, og selv i værste fall vil De få noen få matchpoeng.

Spørsmålet "hvem har sparfargen?" er enda viktigere i duplikat enn i robber. Hvis styrken er jevnt fordelt, vil den siden som har den høyeste trumffargen kunne sikre seg en delkontrakt eller tvinge mot-spillerne for høyt opp.

Det sto altså i boka dette også.

En Bridgeredaktør forsvinner

Albert Benjamin

Fra Bridge Magazine

Fra redaktøren av Nordsund Tidende til herr Oktavius Flipp den 7 oktober 1950:

Kjære herr Flipp.

Jeg har til hensikt å starte en bridge-spalte i lørdagsnummeret av Nordsunds Tidende, og man har fortalt meg at De skal kunne påta Dem en slik oppgave. Hvis De aksepterer mitt forslag, vil jeg be Dem gi meg noen biografiske data.

Ærbødigst

J. L.

Redaktør

Utklipp av Nordsund Tidende den 12. oktober 1950:

På grunn av den økende interessen for bridge, spesielt blant representantene for det såkalte svake kjønn, vil vi hver lørdag fremover presentere en artikkel om bridge. Bridgespalten begynner neste lørdag, og redigeres av en lokal bridgeekspert, som skriver under signaturen "Double squeeze". Vår medarbeider har vunnet tre partureringer i forrige sesong, og deltok også i Aasgaard-turneringen 1949.

Utklipp av Nordsund Tidende den 17. oktober 1950.

En finesse ga vunnet kontrakt "Double Squeeze"

I Nordsunds Klubb forekom i forrige uke følgende spill, som gir et klart inntrykk av finesses betydning:

♠ K-7-6		♠ E-D-10-8-2
♥ kn-6-5-2		♥ D-7-3
♦ kn-10-6		♦ E-K
♣ 10-9-8		♣ kn-5-2
♠ kn-5-4		♠ 9-3
♥ E-K		♥ 10-9-8-4
♦ 9-4-3-2		♦ D-8-7-5
♣ 7-6-4-3		♣ E-K-D

	N	
V		Ö
	S	

Etter pene meldinger fra Øst og Vest havnet Øst i fire spar. Syd startet med tre kløverstikk, og fortsatte med hjerter. Bordet kom inn på esset, og sparknekten ble spilt. Etter litt betenkning bestemte Nord seg for ikke å dekke. Øst overveiet situasjonen, og tok til slutt finessen. Sparknekten fikk beholde stikket. Etter en ny finesse fikk Øst resten av stikkene.

Regel: Med åtte kort i en farge, fordelt kn-x-x og E-D-10-x-x, skal man spille knekten og knipe.

Fru S. E. til "Double Squeeze" den 20. oktober:

Som ivrig leser av Deres bridgespalte vil jeg være Dem meget taknemlig om De vil besvare følgende spørsmål:

♠ K		♠ E-D-10-8-2
♥ kn-6-5-2		♥ D-7-3
♦ kn-10-7-6-5		♦ E-K
♣ 10-9-8		♣ kn-5-2
♠ 9-7-6-3		♠ 7-6
♥ 10-9-8-4		♥ kn-9-6-2
♦ D-8		♦ 5
♣ E-K-D		♣ kn-10-9-8-4-3

	N	
V		Ö
	S	

Jeg satt Øst og spilte fire spar. Etter at motparten hadde tatt tre kløverstikk kom jeg inn på hjerteresset, og etter Deres råd i N. T. spilte jeg sparknekten. Nord hadde kongen singel, og jeg måtte avgi et trumfstikk til Syd.

Makker kritiserte temmelig kraftig min spillemåte, og bemerket — selvfølgelig var det helt galt av ham — at jeg skulle ha spilt en *liten* spar fra bordet. Jer er sikker på at De er enig med meg i at hun bare kom med denne påstanden fordi hun hadde sett alle de fire hendene.

Jeg avventer med stor spenning Deres svar, med bekreftelse av at jeg spilte korrekt, og i overensstemmelse med Deres råd i Nordsund Tidende.

Ærbødigst

S. E.

"Double Squeeze" til fru S. E. 21. oktober:

Det gleder meg alltid å høre fra mine lesere. Deres brev har vært det mest interessante i min korrespondanse i den siste tiden, og det gleder meg at De husket mitt råd, og fulgte det i dette spillet. Det var virkelig uheldig at Syd skulle ha fire trumf.

Som De vel kjenner til, er det på grunn av papirrasjoneringen for øyeblikket vanskelig med spalteplass i avisen. Hvis det ikke hadde vært slik, ville jeg ha tilføyet at hvis man vil ta sjansen på å få stjålet en hjerter, kan Øst spille liten spar og knipe, hvoretter han kan gå inn på bordet igjen på hjerter og spille spar derfra en gang til. Der ved garderer han seg mot sparkongen singel hos Nord.

Selv om Deres makkers spilleplan ville ha ført fram i dette tilfelle, synes jeg ikke det kan være til noen gagn for spillet at hun retter en slik kritikk mot Dem ved bridgebordet.

Med vennlig hilsen

Double Squeeze

B. G. til Double Squeeze den 22. oktober:

Følgende spill forekom i en robber hvor kursen var et halvt øre:

♠ kn-5-4		♠ E-D-10-8-2
♥ E-K-D		♥ 7-5-3
♦ K-D-4-3-2		♦ E-8-6
♣ 7-6		♣ 5-2
♠ K-9-3		♠ 7-6
♥ 10-8-4		♥ kn-9-6-2
♦ kn-10-9-7		♦ 5
♣ E-K-D		♣ kn-10-9-8-4-3

	N	
V		Ö
	S	

Alle var i sonen. Jeg satt Vest og spilte fire spar. Syd tok to kløverstikk, og fortsatte med ruterknekten. Jeg hadde Deres råd i friskt minne, derfor stakk jeg på bordet, og fortsatte med sparknekten, som fikk løpe.

Syd tok stikket med sparkongen, og fortsatte med ruter. Nord stjal, og jeg gikk bet. Min makker sa det var idiotisk å knipe når det var stor fare for stje-

ling, og at jeg ville ha fått kontrakten ved å slå spareset og en spar til.

Motstanderne fikk en sekser i det neste spillet, og i steden for å vinne tre kroner tapte jeg syv og en halv.

Ærbødigst

B. G.

P. S. Jeg tror neppe De har mot til å erkjenne Deres feil på trykk.

Double Squeeze til B. G. den 23. oktober:

Det gleder meg alltid å høre fra leserne, og Deres brev (ufrankert) har vært det mest interessante i min korrespondanse i den siste tiden. Jeg er glad for at De fulgte mitt råd i det nevnte spillet.

Det er helt riktig at trumfen er fordelt på den samme måten i begge tilfelle, men i Deres spill hadde De råd til å miste et trumfstikk, mens jeg behandlet en situasjon hvor spilleren ikke har råd til å miste trumfstikk.

I Deres spill er det bedre å ta for esset og fortsette med en liten til knekten. Tiltross for Deres insinuasjon skal jeg nevne dette i min neste spalte.

Jeg beklager Deres pekuniære tap, men jeg er sikker på at et regulært studium av min spalte i det lange løp vil være til gagn for Deres pengepung.

Tiltross for at mange mennesker ser ned på gambling, er jeg meget liberalt innstilt, og jeg skal ikke anmerke noe om folk som spiller bridge med høy kurs.

Ærbødigst

Double Squeeze

Utklipp av en fotnote til bridgeartikkelen i Nordsund Tidende den 24. oktober:

Som De vil huske skrev jeg i forrige nummer at man med trumffordeling kn-x-x og E-D-10-x-x bør ta finessen. Det er dog en unntagelse hvis man har råd til å avgi et trumfstikk, og er redd for stjeling. Da bør man *ikke* ta noen finesse, men slå spareset og spille en liten spar mot knekten, for å få ut så mange trumf som mulig før motparten kommer inn igjen.

Double Squeeze

Byrettsdommer J. V. til Double Squeeze 28. oktober:

Jeg var desværre uheldig nok til å lese fotnoten til Deres artikkel om bridge i Nordsund Tidende den 24. ds. Med fordelingen kn-x-x og E-D-10-x-x fraråder De å ta finessen og anbefaler å spille først esset og deretter en liten.

Jeg satt Øst og spilte fire spar i følgende spill:

♥ K-6	♠ E-D-10-8-2
♥ kn-9-6	♥ 7-5-3
♦ 10-9-7-5	♦ E-8-6
♣ kn-10-9-3	♣ 5-2
♥ kn-5-4	♠ 9-7-3
♥ E-K-D	♥ 10-8-4-2
♦ K-D-4-3-2	♦ kn
♣ 7-6	♣ E-K-D-8-4

Syd begynte med to runder kløver, og skiftet til ruterknekten. Jeg husket Deres råd om å spille to ganger trumf for å unngå stjeling, men Nord kom inn og spilte ruter, slik at jeg gikk en bet. Hvis jeg hadde knepet, som jeg normalt ville ha gjort, ville jeg ha fått fem trekk.

Jeg legger ansvaret for mitt tap på Dem. En vakker dag står De kanskje foran meg i retten, anklaget for feilparkering eller — hvem vet — for en enda alvorligere forbrytelse. Det håper jeg ihvertfall.

Ærbødigst
J. V.

Double Squeeze til byrettsdommer J. V.:

Det gleder meg alltid å høre fra mine lesere, og Deres brev har vært det mest interessante i min korrespondanse i den siste tiden. Jeg er glad over å høre at De husket mitt råd, og fulgte det i vedkommende spill.

Det kan være delte meninger om det spørsmålet De nevner, men etter nærmere overveielser er jeg kommet til at finessen vil lønne seg i det lange løp. Det var uheldig for Dem at Syd hadde den siste trumfen, men sannsynligheten taler for at den som har en singelton er lengst i trumf. Vi vet ikke hvem som har en singelton i ruter, men om denne spilleren har sparkongen er det ingen fare på ferde.

Bridgejournalen

kommer med ti nummer i året. Hvert av de første ni nummer blir på 36 sider, det tiende — julenummeret, blir større, uten at vi kan binde oss til et bestemt antall sider for dette nummeret.

Abonnement kan tegnes lettest ved å betale inn kr. 12.— på nærmeste postkontor — over postgirokonto 134 29, eller ved å skrive til oss og be om å få sendt tidsskriftet pr. postoppkrav.

Jeg er overbevist om at De vil få et godt resultat i det lange løp, hvis De går tilbake til å ta finessen i lignende tilfelle.

Ærbødigst
Double Squeeze

H. K. til Double Squeeze den 2. november:

I Deres artikkel i Nordsund Tidende den 17. oktober anbefaler De å spille knekten fra kn-x-x mot E-D-10-x-x. Selv om jeg ikke er en ekspert, så vil jeg dog i all beskjedenhet antyde at De ikke har behandlet dette spørsmålet tilstrekkelig utførlig. I en robber forleden fikk vi følgende kort:

♠ K-6-3	♠ E-D-10-8-2
♥ D-kn-10-9	♥ E
♦ D-kn-10-8	♦ E-K-5
♣ 5-2	♣ kn-10-9-8
♥ kn-5-4	♠ 9-7
♥ K-6-4	♥ 8-7-5-3-2
♦ 9-6-4-3	♦ 7-2
♣ 7-6-3	♣ E-K-D-4

Min kjære frue satt Øst, og var kommet i tre grand. Syd spilte fire ganger kløver, og Øst kom inn. Hun husket godt Deres råd, og spilte derfor sparknekten fra bordet.

Motstanderne protesterte mot at hun spilte fra feil hånd, til tross for at min frue pekte på at De hadde sagt at knekten skulle spilles i en slik situasjon. Motstanderne viste imidlertid ikke det hensyn man skulle forlange av gjester, og insisterte på at hun skulle spille fra hånden. Resultatet ble at min frue gikk bet.

Jeg har gjennom matematiske beregninger funnet ut at fordelingen av fem spar i de fleste tilfelle er 3—2 (De kan gjerne skrive om dette hvis De ønsker, men vennligst hold mitt navn utenfor). Hvis derfor min frue hadde tatt hjerter-esset, og fortsatt med spar dame og spar ti, ville hun ha vunnet kontrakten.

Da jeg som regel går bet, vil jeg være Dem meget taknemlig om De vil undersøke om det er noen feil i min analyse.

Ærbødigst
H. K.

Forhenværende oberst R. R. til Double Squeeze, 2. november:

Jeg er i høyeste grad uenig med Dem i Deres påstand om at man med kn-x-x og E-D-10-x-x skal spille esset og deretter en liten, hvis De har råd til å tape et stikk i fargen.

Deres forbaskede råd kostet meg en slem i faresonen med følgende kort:

♠ —	♠ E-D-10-8-2
♥ 7-6-5-3	♥ E-K-D
♦ kn-8-5-4	♦ E-7-6
♣ kn-9-7-6-4	♣ E-2
♥ kn-5-4	♠ K-9-7-6-3
♥ 9-4-2	♥ kn-10-8
♦ K-D-3	♦ 10-9-2
♣ K-8-5-3	♣ D-10

Jeg satt Øst og spilte seks grand. Syd begynte med hjerterknekt. Jeg stakk og fortsatte med sparesset, fordi jeg husket Deres selvbestaltede instruksjoner. Nord var renons, og jeg måtte tape to fordømte sparstikk.

Min makker var Nordsundspostens bridgemedarbeider, og han pekte på at den korrekte spillemåten var straks å spille liten spar mot knekten. Hvis Syd er renons er det lett å fange Nord's nier senere. Hvis Nord er renons, må Syd legge liten første gang. Vest får da for knekten. Øst må nå eliminere hjerter, ruter og kløver, og deretter fortsette med spar dame. Hvis Syd ikke stikker må han også spille spar ti. Syd er sluttspilt, og må spille fra sin sparni, slik at Øst bare mister et sparstikk.

Vær vennlig å gi redaktøren beskjed

Uttaging til Nordisk Mesterskap

Forbundsstyret har etter forslag fra kretsene, og etter innstilling fra turneringsutvalget, tatt ut følgende par til å delta i uttagnings-turneringen til Nordisk Mesterskap:

Dameklassen (alfabetisk oppført)

Fru Bergh—Fru Rønssdahl, Oslo
Frk. Dillerud—Fru Haraldsen, Oslo
Fru Eriksen—Fru Hauger, Oslo
Fru Farup—Fru Hærseth, Oslo
Frk. Henriksen—Frk. Henriksen, Oslo
Fru Isachsen—Fru Ramn Johansen, Oslo
Fru Killengreen—Fru Voss, Oslo
Fru Knutsen—Fru Rasmussen, Bergen
Reserver: Fru Schibbye—Fru Struksnæs, Oslo

Åpen klasse (alfabetisk oppført)

Eilif Andersen—Olav Eide, Oslo
Iver Andresen—Ivar Dæhlin, Oslo
Otto Bolseth—Einar Bø, Bergen
Leif Christiansen—Leif Falck-Pedersen, Oslo
Hans Dahlen—Louis Vegsund, Ålesund
Finn Engbrethsen—Halvard Reidarsen, Skien
Gunnar Haugen—Jens Magnussen, Oslo
Alf HiljarLarsen—Gunnar Mohn, Bergen
Gunnar Johansen—Per Nielsen, Oslo
John Knudsen—Bjørn Larsen, Oslo
Johan Schiefloe—Odd Schiefloe, Ogdal
Per Schjetne—Per Trønsdal, Mo i Rana

Reserver for Osloparene:

1. R. Halle—A. Schrøder Nielsen
2. O. Kristiansen—R. Syvertsen
3. Finn Nielsen—R. Schlmann

Reserver for utenbyspar:

1. Otto Jensen—Jan Roth, Stavanger
2. Tore Jensen—Magnar Øien, Trondheim
3. Øistein Myhre—P. L. Wettre, Sandefjord

om at jeg ikke vil fornye mitt abonnement på Nordsund Tidende.

Med liten aktelse
R. R.

Double Squeeze til redaktøren av Nordsund Tidende 3. november:

Min lege har ordinert luftforandring for meg, på grunn av for høyt blodtrykk. Jeg må reise temmelig snart, og jeg ser ingen annen utvei enn å trekke meg tilbake fra stillingen som bridgemedarbeider i Nordsund Tidende.

Jeg beklager at jeg må avbryte det behagelige samarbeidet med Deres ærede blad og dens sjarmerende lesekrete.

Ærbødigst
Oktavius Flipp (Double Squeeze)

Tjener man på å gå bet?

Reidar E. Westlie

Ordet "taktikk" synes å de senere år ha fått en større og større betydning, det være seg på det politiske eller militære område, i økonomi og i idrett. Hvor som helst og når som helst kan dette fortryllende lille ordet dukke opp, med en nesten magisk virkning.

Tilslutt har ordet funnet veien til oss bridgespillere..., og bevare meg vel. Det er nesten ikke grense for hva en kan utrette ved å ha taktikken i orden. Selv meldingene og spillet stilles av og til i skyggen av dette ordet.

I robberbridge spiller det ingen rolle om en får fra syv til tretten stikk, bare kontrakten kommer vel i havn. I lagturnering er det som regel motspillerne som har høve til å boltre seg, med mulig og umulige utspill og påspill såsnart det er en sjanse til å bete kontrakten.

Aller verst er det selvfølgelig i partturnering, hvor de fattige 10 poeng man får ekstra for en grandmelding gjør det hett for noen og hver. Taktikken arter seg her slik at man for enhver pris må

unggå å komme i en utgangskontrakt i en minorfarge. Da er det bedre å spille tre grand, selv om det gir en bet. I delkontrakter stemples det over såsant man har en høyere rangerende farge. Spesielt på totrinet. Sjansen for dobling er minimal, og utenfor faresonen vil selv to betere lønne seg hvis motstanderne har to trekk i kortene. Det gir 110, mens to betere bare gir 100. Jo, taktikken og regnestaven er flittige og gode venner.

Jeg tør påstå at den vurderingen som foretas av hva andre par har meldt på de samme kortene stemmer litet overens med de faktiske forhold. Gode spillere har lett for å tilegne sine motstandere egenskaper som vedkommende vil være evig taknemlig for å være i besiddelse av. Og mindre gode spillere gjør det omvendt.

I en klubbturnering forleden forekom følgende spill:

♠ K-D
♥ K-D-10-9-8
♦ E-9-7
♣ E-9-5

N		
V	Ö	
	S	

♠ E-9-8-7-5
♥ E-kn-4
♦ K-3
♣ K-6-2

Meldingene gikk ved det ene bordet (etter Vienna):

Nord	Øst	Syd	Vest
1 gr	pass	2 ♠	pass
3 ♥	pass	4 gr	pass
5 ♥	pass	5 gr	pass
6 ♥	pass	7 gr	pass
pass	pass		

Det var et av klubbens beste par som meldte slik.

Etter seks hjerter begynte Syds kvaler, for hva iallverden skulle han melde? Han regnet fort ut at tolv stikk i grand var sikre, og at det var store sjanser for tretten stikk i hjerter. Syv hjerter ville imidlertid alle de andre melde også, og da ville det bli middelscore med mindre Syd fant på noe bedre. Hvoretter han meldte syv grand, og gikk en bet.

Syds regnestykke stemte for så vidt som at det virkelig var tretten stikk i hjerter i kortene. Slippen viste at fire par hadde meldt syv, mens resten bare kom til seks hjerter. Syv hjerter ville derfor ha gitt godt over middels. Syv grand ville ha gitt fattige to poeng til om kontrakten var blitt vunnet, men nå ble det ren bunn isteden.

De vil kanskje si det er svakt å stanse i seks hjerter her, og jeg er enig med Dem. Men slik er nå engang den daglige bridge, og det må vi bøye oss for.

Det neste eksemplet gjelder spilleføringen, men poenget er det samme. Hvordan har de andre spilt det?

♠ E-10-9
♥ kn-6
♦ E-8-5-3
♣ E-K-D-kn

N		
V	Ö	
	S	

♠ D-kn-7-5-3
♥ 8-4
♦ K-7
♣ 8-5-3-2

Syd spilte fire spar.

Vest begynte med esset og kongen i hjerter, og så fulgte liten hjerter til dobbeltrenons. Men nå var Syd i den uheldige situasjonen at han ikke hadde noen taper utenfor trumffargen, slik at det ikke var noe å kaste. Motparten måtte ha kjempetur som hadde gitt ham en slik sjanse til å kvitte seg med en taper, uten at han kunne utnytte den.

Men Syd ville ikke miste sjansen til å få fem trekk. Derfor stjal han på egen hånd, og fortsatte med liten spar. Vest la liten, og bordet knep med nieren, som holdt. Så gikk Syd hjem på ruterkongen og spilte nok en spar, men nå var Vest renons! Og dermed var det umulig å vinne.

Hvis Syd legger spar ti på bordet, stikker Øst over og bringer hjerter tilbake, og Øst må få enda et trumfstikk. Tar han med esset går det likedan, Øst stikker neste spar og bringer hjerter.

Slik endte dette spillet, fordi Syd spilte partturnering, og ville ha flest mulig stikk, og derved fikk en ren bunn. Syd burde ha stukket den tredje hjerteren på bordet, og først sikret seg kontrakten. Siden fikk overstikkene komme. Dette er riktig hva enten man spiller den ene eller den andre formen for turnering.

Men man kan da ikke være helt stereotyp, vil De kanskje innvende. Litt bevegelse og fantasi, eller om man vil, litt kamp, må da til.

Jeg er fullstendig enig med Dem, men jeg vil råde Dem til å nytte denne trangen til utfoldelse på en ganske annen måte enn i de omtalte tilfelle.

Vet De for eksempel at De alltid får en dårlig score ved å gå bet? Jeg ser De stusser over denne litt freidige uttalelsen, for hvor ofte har De ikke meldt to spar over motpartens opplagte to hjerter, og gått bare en udoblet bet. Eller tre ruter over tre kløver, fem kløver over fire spar, og så videre.

De kan vise meg både ett, to og tre spill hvor det har vært fortjeneste, men i det lange løp er det likevel en dårlig forretning.

Statistikk er kjedelig, men av og til nødvendig, og fra en stor partturnering har jeg plukket fram disse tallene: Av 574 kontrakter som ble meldt og spilt, viste det seg at 180 kontrakter "gikk ned", som danskene sier. Gjennomsnittet av poeng for de kontraktene som ble betet var 4,2 poeng, mens middelscore var 8 poeng. Det gikk litt bedre, men ikke meget, med dem som hadde gått bare en bet udoblet utenfor faresonen. Det var 59 slike kontrakter, og de ga gjennomsnittlig 4,4 poeng.

Dette viser at de er meget sjelden men tjener på å gå bet, og derfor vil jeg foreslå at De tar dette problemet opp til overveielse sammen med Deres makker. Selv om De lærer Dem alle mulige forhindreingsmeldinger, stampe-meldinger og gamblemeldinger, er jeg overbevist om at det ikke er det De vinner en turnering på. Det som fører fram, eller iallfall fremover, er en solid meldeteknikk parret med en egen eller tillært dyktighet i spilleteknikken.

Red vil bemerke. Det er meget i det Westlie skriver om at man ikke skal overdrive stampe-meldinger og gambling. Men statistikken hans er likevel litt for lettjøpt, idet vi bør skjeldne mellom betet i spill hvor motparten har en kontrakt i kortene, og hvor de ikke har noen. En bet i en utgangskontrakt er nok som regel et dårlig spill, hvis ikke motparten har noe i kortene, og fordelingen ikke er helt infernalsk. Men en kontrakt på to spar med en bet når motparten har to hjerter i kortene kan aldri bli dårlig. En annen sak som Westlie peker på er at man har lett for å vurdere feil i slike situasjoner.

MEDELSE FRA FORBUNDS-STYRET

De nye lover for duplikatbridge

Forbundsstyret har besluttet at de nye duplikatlover skal benyttes i all konkurransebridge i Norge fra og med denne sesongs begynnelse.

Det henstilles til medlemmene å gjøre seg kjent med bestemmelsene i de nye lover, som på en rekke punkter avviker fra de tidligere.

De nye duplikatlover koster kr. 2.75 pr. stk., og kan bestilles fra forbundets kontor, Jacob Aallsgt. 46, Oslo, mot innsendelse av det nødvendige beløp. I porto beregnes kr. 0.25 pr stk. Ved bestilling av minst 5 eksemplarer sendes lovene portofritt.

FORBUNDSSEKRETÆREN

Helkravåpninger i Vienna

Rolf Bøe

Da Vienna ble lansert her i landet for første gang, het det at man ikke skulle åpne med en toåpning i farge med mindre man kunne *garantere* utgang på egne kort. (Jeg tenker her på Culbertsons toåpning. Spillere som bruker to kløver som eneste krav til utgang må erstatte ordet "toåpning" med "to kløver").

I teorien hørtes dette vakker ut. Men det er så meget som høres vakker ut i teorien, men som ikke er fullt så sikkert i praksis. Og den klassiske Viennaregelen om toåpninger hører til denne klassen.

Det går an å gardere seg mot temmelig meget her i livet, hvis man bare er forsiktig nok. Men ved å gardere seg for meget risikerer man at en mengde andre vanskeligheter dukker opp. Slik er det i bridge, og slik er det overalt ellers i livet. Man kan for eksempel konstant gå med gassmaske på seg, av frykt for at Oslo gassverks beholder en dag skal gå i luften uten at man merker det. Men det er mer sannsynlig at man blir overanstrengt og får en for tidlig død fordi man ikke får puste tilstrekkelig.

Slik er det med de utgangsgaranterte toåpningene også. En gang iblant kan man finne et spill hvor man stanser i en delkontrakt, og vinner den, mens andre par kommer i utgang og går bet. Men hvis man bruker Culbertsons regler om toåpning skal det så uhyre litet til hos makker for at utgangen skal vinnes, og i de aller fleste spill vil han ha de nødvendige verdiene. Men disse verdiene er så uhyre små at han ikke vil drømme om å melde frivillig på dem. Han må tvinges til å gjøre det. La for eksempel Nord få utlevert:

♠ 9-5 ♥ 9-8-2 ♦ 9-5-4 ♣ 8-6-4-3-2

Vil De et eneste øyeblikk avveie muligheten av å komme med en frivillig melding med en slik hånd? Og dog kan det være tilstrekkelig for at makker skal klare en utgang, selv om han ikke har noen garantert toåpning. Han kan for eksempel ha:

♠ E-K-D-6-4 ♥ K-D-kn-10-3 ♦ 6 ♣ E-D

Etter Culbertson er en toåpning fullstendig iorden. Men ikke etter den klassiske Viennaregelen. Det kan være en taper i hver farge, slik at det ikke blir mer enn ni stikk ialt. Men selv med den svake Nordhånden jeg presenterte ovenfor vil ti stikk i hjerterkontrakt bli vunnet i tre av fire spill.

Etter en grandåpning skal det gjettes temmelig meget for å finne fram til fire hjerter. (Ja, jeg vet at det går etter er gjentatte søkemelding, men denne meldingen er etter min mening så "søkt" at den skaffer adskillige vanskeligheter i andre situasjoner. Dessuten er det lett å konstruere masser av andre hender hvor den gjentatte søkemelding ikke fører fram).

Ta nå for Dem en hånd som den Syd har i eksemplet ovenfor. Fordel de 39 andre kortene på tre hender, og De vil se at det inntreffer uhyre sjelden at han ikke har tilstrekkelig styrke til Dem. Legg også merke til hvor mange ganger det hender at Nord er så svak at han aldri vil komme med en frivillig melding, men hvor utgang likevel vinnes.

Det er også de spillerne som bruker utgangsgaranterte toåpninger også klar over. De løser vanskelighetene på en annen måte, og det hender ofte at meldingene går:

1 gr — 2 ♣
2 ♦ — 2 gr
4 ♠

Vel, det kan hende fire spar er den riktige kontrakten, men det er slett ikke sikkert. Og hvorfor skal man åpne med en grand, når man er villig til å spille utgang trass i hva makker har for noe? Hvorfor ikke heller åpne med en helkravmelding, og gi den det innholdet at man *vil* spille utgang, ikke at man *garanterer* utgang. Culbertsons regel om flere honnorstikk enn tapere er etter min mening glimrende, men hvis man vil kan man godt bruke en annen regel. Hovedsaken er at man åpner med to i farge når man *vil* spille utgang.

Fordelen ved dette er lett å se. Det videre meldingsforløpet blir roligere, man slipper panikkartede hoppmeldinger

av frykt for at makker vil stanse meldingene. Og derved får man større sjanser til å vise hva man har, slik at man i ro og mak kan finne fram til den beste trumffargen.

En annen sak er at grandåpningen mange ganger skaper vanskeligheter når motparten blander seg inn, mens det ikke vil være noen vanskeligheter hvis det åpnes med en tomelding. La Nord og Syd få:

♠ K-D-kn-6-3
♥ E-K-D-5
♦ K-D-5
♣ E

♠ 9-4-2
♥ 10-8-7-3
♦ 7-6-2
♣ 7-4-3

Fire hjerter er lett å nå, selv etter en grandåpning, hvis man får melde i fred. For eksempel slik:

Nord	Syd
1 gr	2 ♣
2 ♦	2 ♥
4 ♥	

Men det er slett ikke sikkert at man får melde i fred. Det kan godt tenkes at Øst—Vest, iallfall utenfor faresonen, blander seg inn for å sperre. Og man skal legge merke til at det knapt finnes noen åpningsmelding som er så sårbar mot sperremeldinger fra motpartens side som Viennas grandåpning, eller en annen kunstig halvkravsåpning. Meldingene kan gå:

Nord	Øst	Syd	Vest
1 gr	2 ♣	pass	3 ♣
?			

Og nå kan De prøve å få vist begge fargene Deres.

Derimot er det fremdeles lett med en toåpning. De åpner med to spar, og kommer igjen med en hjertermelding, slik at makker kan preferere.

Her er et annet eksempel, som dukket opp i en turnering for kort tid siden: Nord gir, Nord—Syd i faresonen.

♠ E-9-8-5
♥ E-K
♦ E
♣ E-K-kn-8-4-3

♠ D-kn-7-6
♥ D-kn-9-8-7-6-5
♦ —
♣ 9-2

♥ 10-2
♦ 10-4-3
♣ 9-8-4-3-2
♠ D-10-5

♠ K-4-3
♥ 2
♦ K-D-kn-10-7-6-5
♣ 7-6

Ved et av bordene ble det meldt:

Nord	Øst	Syd	Vest
1 gr	2 ♦!	D	3 ♥
4 ♣	pass	4 ♦	pass
4 gr	pass	pass	pass

Uten innblanding fra motparten kunne man kanskje ha funnet fram til den sikre kontrakten syv grand, men takket være Østs hasardiøse to ruter, og Vests meget pene tre hjerter, ble det for få meldinger igjen til at Syd skulle oppfatte situasjonen. Han ante ikke hvor god Nord virkelig var, for alt det Syd visste kunne Nord godt sitte med 10 punkter mindre enn han hadde, og da ville selv en sekser kunne være for høyt.

Det er heller ikke så meget å si på at Syd ikke tolket Nord's fire grand som Blackwood. Den kan være fort gjort å lese meldingen som et ønske om å spille fire grand og ingenting annet (kanskje den også var ment slik).

Men hvis Nord hadde åpnet med to kløver, ville Øst og Vests anstrengelser for å holde motparten ute ha vært forgjeves. Syd ville ha sett at Nord måtte ha bortimot 40 punkter, og at hans egne rutere ville gi temmelig mange stikk. Han ville ha gått rett i fire grand i annen melderunde, og etter å ha fått vite om fire ess hos makker kunne han med stor grad av sikkerhet ha meldt syv grand selv. Elleve stikk var temmelig klare, og Nord *måtte* ha to stikk til et eller annet sted for å gjøre toåpningen berettiget.

Jeg kunne gi haugevis av lignende eksempler, men de anførte får vel være tilstrekkelig. Prøv selv, og De vil få se hvor meget lettere De melder hvis De åpner med to i farge (eventuelt med to kløver) i alle spill hvor De *vil* spille utgang, trass i hva makker har.

EUROPEAN BRIDGE LEAGUE

Styret i European Bridge League har hatt møte i desember.

Verdensmesterskapet var første post på programmet. Amerikanernes ønske om å få en finale mellom bare to lag ble referert. Styret i EBL vil gjerne ha arrangert verdensmesterskapet hvert tredje år, og vil gå inn for å få turneringen arrangert i Europa neste gang.

Det berømte spillet fra Bermuda, hvor engelskmannen Dodds på forhånd fikk høre at seks hjerter sto ble behandlet. Man ble enig om å oversende saken til Portlandsklubbens lovkomité. Der hører jo saken også hjemme, idet spillet foregikk i kampen mellom representantene for American Bridge League og Portlandsklubben (USA og England).

Europamesterskapet vil i år bli spilt i Venedig i tiden 15—23 september. Det sene tidspunkt er valgt fordi man da er ferdig med sommersongen i Italia, og har fått løfte fra hotellene om reduserte priser. Det kan også være bra fordi det da ikke lenger er så varmt.

Alle meldesystemer vil bli godkjent under turneringen om Europamesterskapet 1951. De forskjellige land er pliktig til i god tid på forhånd å sende en skriftlig forklaring på sitt system til alle deltagende nasjoner. For øvrig blir lovpapiragrafen om systemer strengt gjennomført, slik at det er best å gi en fullstendig redegjørelse over sitt meldesystem.

Holland har tilbudt å sette opp en pokal til en utslagsturnering for firemannslag for ligaens medlemmer. Spørsmålet blir behandlet på kongressen i Venedig, men styret innstiller på at forslaget ikke blir gjennomført. Som grunn anfører man dels at en slik turnering vil ta glansen fra Europamesterskapet, og dels at den vil bli for kostbar for deltagerne.

Den kritikken som først og framst er reist fra European Bridge Review angående journalisters utelukkelse fra det lukkede rummet under turneringen i Brighton var neste post. Styret fant at den lokale turneringskomité hadde handlet helt etter EBLs direktiv. I denne forbindelse tok grev Bonde, Sverige, opp

spørsmålet om journalisters adgang til det lukkede rummet under turneringen i Venedig, under betryggende kontroll. Forslaget ble imidlertid nedstemt.

Vest-Tyskland, Spania og Libanon søkte om opptagelse. Spørsmålet blir behandlet på kongressen i Venedig. Såvidt vi vet er det imidlertid liten sjanse til at noen av dem blir tatt opp. På kongressen i Brighton ble det besluttet at man ikke skulle ta opp flere medlemmer foreløpig. Begrunnelsen var at det er ideellt ikke å ha flere enn 14 medlemmer. Man vil gjerne la alle spille mot alle under Europamesterskapet, og det lar seg ikke gjøre med flere deltagere. Mot Vest-Tyskland blir det dessuten reist følelsesmessige innvendinger fra land som var med på alliert side under siste verdenskrig, og endelig blir det hevdet at forbundet ikke representerer hele Tyskland. Mot Spania ble det innvendt at det spanske forbundet er for svakt til å kunne sies å representere hele landet, og dessuten at man spiller med nolo. Innvendingen mot Libanon er at landet ikke ligger i Europa.

Et av styremedlemmene fremholdt at EBL neppe i lengden kan fortsette å kalle seg et europeisk forbund, og nekte andre europeiske land opptagelse. Det ble også nevnt at Libanon har like stort krav på å bli med som Egypt. Når Egypt først er med, bør alle land rundt Middelhavet kunne bli med.

For å møte dette forslaget bestemte styret å forelegge et alternativt forslag for kongressen. Nemlig at de ni best plasserte land i Venedig skal ansees å være kvalifisert til neste europamesterskap, og at de øvrige land og nye medlemmer skulle spille en cupturnering om den tiende plassen. Spørsmålet er bare hva de dårligste lagene sier til dette. De mister kanskje interessen, og det vil være synd.

Videre ble det referert at forbundets sekretær, Herman Dedichen, hadde sendt et takketelegram til lagkapteinen på EBLs lag i verdensmesterskapet, Einar Werner, og gratulert med den fine innsatsen.

Løsning til den siste mohikaner

Hva vet vi om stikkene i et kortspill? Utspilleren legger det første kortet, og så følger de øvrige etter tur i samme retning som viserne på et ur. Når sticket blir lagt ned blir det snudd, slik at det utspilte kortet kommer øverst.

De stikkene en side tar, blir lagt halvveis ovenpå hverandre, så når man er ferdig vil det første sticket parett har fått ligge underst. Ut fra dette kan vi regne oss til at de tretten stikkene har sett slik ut:

1)	♥ 5	♥ 10	♥ 4	♥ 2
2)	♥ K	♥ 6	♦ 4	♥ 8
3)	♥ D	♦ 3	♦ 7	♣ 7
4)	♥ kn	♠ 2	♠ 7	♣ E
5)	♥ 7	♥ 3	♥ 9	♥ E
6)	♣ 3	♣ 5	♣ K	♣ 2
7)	♣ 5	♦ D	♣ 8	♣ 3
8)	♦ 5	♦ 9	♦ E	♦ 2
9)	♣ 6	♦ 8	♣ 10	♣ 4
10)	♣ D	♣ 8	♦ 6	♦ 10
11)	♣ kn	♣ 9	♦ kn	♦ K
12)	♦ D	♠ 6	♠ kn	♠ 10
13)	♠ 4	♠ 9	♠ E	♠ K

Vi vet imidlertid ennå ikke hvilken rekkefølge stikkene er spilt i, og ikke om det er melderens stikk eller motspillernes stikk som ligger øverst. Heller ikke vet vi hvem som har spilt ut til hvert stikk, det første kortet i hvert stikk er det utspilte, men vi vet ikke hvem det tilhører.

Ved å se på stikkene finner vi noe rart med stikk 5. I stikk 2, 3 og 4 er hjerter spilt ut, og de øvrige spillerne er etter hvert blitt renons. Men i stikk 5 har plutselig alle fire spillerne fått hjerter igjen. Det er lett å forstå at dette sticket må ha kommet før stikk 2, 3 og 4. Derfor må de fire første stikkene være vunnet av det ene paret, og de ni siste, fra stikk 5, av det andre. Da det var robberutgang er melderer nødt til å ha fått de siste ni stikkene, og motstanderne de fire øverste. Melderen må jo ha fått flest stikk.

Vi må nå prøve å finne kontrakten. Antall meldte trekk kan vi foreløpig ikke finne, men trumffargen kan vi finne — hvis det er noen. Stikk 12 og 13 viser at spar neppe kan være trumf. I så fall må ruterdamen være spilt ut i

stikk 12 og den er blitt stjålet med spar knekt. I neste stikk er så spar fire spilt ut og stukket med esset. Sparesset sitter da sammen med ruterdamen, og spar konge og seks sitter etter disse to kortene. De ville da ha vært tåpelig ikke å stikke ruterdamen med sparkongen, og så dumme kan vi ikke regne med at motspillerne har vært.

Hjerter kan heller ikke ha vært trumf. Stikk 1 til 6 viser oss at da må en av motspillerne ha hatt K-D-kn-10-x i trumf, mens hans makker har hatt to små og melderer og blindemann tre hjerter hver.

Ruter kan vi også utelukke. Da må stikk 2 ha vært vunnet ved at den ene motspilleren har stjålet sin makkers hjerterkonge. Han kan da umulig ha spilt ut til stikk 3, og vi skal snart se at motspillerne nødvendigvis må ha spilt ut til dette sticket.

Kløver kan også utelukkes. Først av samme grunn som ruter, og dessuten ville det være tåpelig av melderer å gi en motspiller stjelestikk for kløver syv i stikk 3.

Vi vet nå at spillet må ha gått i grand. Det neste vi må finne ut er hvilket stikk som er det første. Det kan umulig ha vært stikk 1, fordi det er Vest som spiller ut og sticket i så fall må være vunnet av blindemann (Nord). Da kan sticket ikke ligge blant motspillernes stikk.

Derfor må stikk 5 — det første i melderens stikkbunke — ha vært det første. Vest har spilt ut hjerter mot Syds grandkontrakt og Syd har stukket med esset.

Hvis det høyeste kortet i den utspilte fargen er det første eller det tredje sticket, er det vunnet av utspilleren eller hans makker, men hvis det er det andre eller det fjerde kortet er det vunnet av utspillerens motstandere. Dette faktum gjør at vi lett kan finne ut spillets gang, når vi først har funnet at spillet går i grand og at stikk 5 er det første sticket. Det andre sticket må være 6. Det er det andre sticket melderer har fått, og da det vinnende kortet ligger som nummer tre betyr det at det har tilhørt utspillerens makker. Vi vet altså foreløpig at Syd har fått det første sticket for hjerteress, og deretter

satt inn bordet på kløver. Men stikk 7 kan ikke være nummer tre. Det er vunnet av annemann, og hvis Nord skulle ha spilt ut til dette stikket måtte det vært motspillernes stikk.

Alså kommer stikk 1 inn som det tredje. Nord har spilt hjerter fra bordet, og Øst har stukket med tieren. I stikk 2, 3 og 4 har Øst tatt for stående hjerterhonnører, og deretter har han i stikk 7 spilt en spar, som Syd har stukket med damen.

Ved å følge denne tankegangen videre kan vi lett sette opp de fire hendene:

♠ E-kn-3		♠ K-10-5									
♥ 8-5-3		♥ K-D-kn-									
♦ E-kn-6		♦ 10-9									
♣ E-K-7-6		♦ K-10-8-2									
♠ 9-8-7-6		♣ 2									
♥ 7-2											
♦ 9-7-4											
♣ 9-8-5-4											
	<table border="1" style="margin-left: auto; margin-right: auto;"> <tr><td>N</td><td></td><td></td></tr> <tr><td>V</td><td>Ö</td><td></td></tr> <tr><td></td><td>S</td><td></td></tr> </table>	N			V	Ö			S		
N											
V	Ö										
	S										
♠ D-4-2											
♥ E-6-4											
♦ D-5-3											
♣ D-kn-10-3											

Det gjenstår å beundre Syd for den elegante spilleføringen hans. Han har spilt en grandkontrakt, og har fått hjerter ut fra Vest. Den er stukket på egen hånd, deretter kom en kløver til bordets konge, og så en hjerter som satte Øst inn. Øst kunne nå ta sine hjerterstikk, men så var stillingen:

♠ E-kn-3		♠ K-10-5									
♥ —		♥ —									
♦ E-kn-6		♦ K-10-8-2									
♣ 7		♣ —									
♠ 9-8-6											
♥ —											
♦ 9											
♣ 9-8-4											
	<table border="1" style="margin-left: auto; margin-right: auto;"> <tr><td>N</td><td></td><td></td></tr> <tr><td>V</td><td>Ö</td><td></td></tr> <tr><td></td><td>S</td><td></td></tr> </table>	N			V	Ö			S		
N											
V	Ö										
	S										
♠ D-4											
♥ —											
♦ D-5											
♣ D-kn-10											

Det er nå likegyldig hva Øst spiller, han må i alle tilfelle gi et gunstig oppspill. Han valgte spar, Syd stakk med damen, og så kom ruter til esset for å forberede et Vienna Coup. Deretter ble Syd satt inn på kløver, og når han så etterpå tok de to andre kløverhonnørene sine ble Øst skvist.

Legg merke til Syds fine behandling av kløverfargen. Han måtte spille på at Øst bare hadde én kløver, for hvis han trekker kløver to ganger blir bordet skvist når den femte hjerteren kommer. For at Syd skal få sluttposisjonen sin istand må bordet etter at hjerterne er spilt ha tre spar, tre ruter og en liten kløver, og det får han ikke hvis han tar to kløverstikk først. Legg også merke til at det var nødvendig å avblokere med kløvereset og beholde kløver syv, for å gi Syd innkomst.

Så kommer vi til spørsmålet om hvor høy kontrakten var. Selv om det var robberutgang er det jo ikke nødvendig å spille tre grand, Nord—Syd kan jo ha hatt en pidestall. Derimot kan ikke kontrakten ha vært høyere, for da ville jo Syd gått bet.

Vi kan regne oss til at kontrakten likevel må ha vært tre grand, fordi det ellers ikke ville ha vært nødvendig å spille så fint. Syv stikk er opplagt fra begynnelsen av, og hvis det hadde vært spilt to grand kunne Syd ha lasjert en hjerter, og når han så at fargen ikke satt værre enn 5—2 kunne han farefritt ha prøvet spar- eller ruterfinessen.

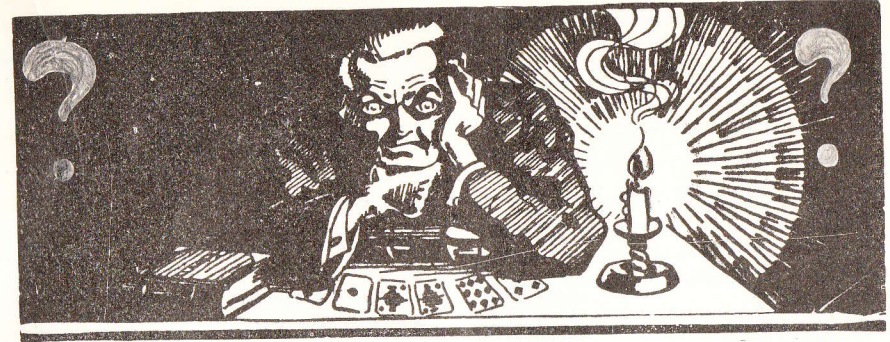
Dessuten kan vi regne oss til at Øst må ha gitt uttrykk for styrke under meldingene, ellers ville nepe Syd ha plasert all den utestående honnørstyrken hos ham. Meldingene må derfor ha gått omtrent slik:

Nord	Øst	Syd	Vest
1 ♣	1 ♥	1 gr	pass
2 gr	pass	3 gr	pass
pass	D	pass	pass
pass			

Oppgaven er konstruert av Bøe etter idé fra Robert Darvas.

Vi fikk inn mange gode løsninger på denne oppgaven — og det så ut til at den slett ikke var så vanskelig som redaksjonen trodde.

Da det var umulig å dømme mellom de beste løserne måtte vi ty til lodd trekning, og det resulterte i at premien ble vunnet av *Chris M. F. Brække*, Oslo.

♠ PROBLEMATISK ♣

Eksamensprøven

Syd har:

♠ K-D-10-5 ♥ K-8-4 ♦ 9-6-5 ♣ E-K-3

3. Øst—Vest i faresonen. Meldingene:

Vest	Nord	Øst	Syd
pass	pass	pass	1 ♣
1 ♥	1 ♠	pass	?

Syd har:

♠ 7-5-4 ♥ E-10-6 ♦ E-K-D ♣ E-K-7-5

4. Ingen i faresonen. Meldingene:

Vest	Nord	Øst	Syd
1 ♦	D	pass	2 ♦
pass	2 ♥	pass	?

Syd har:

♠ K-kn-7-5 ♥ D-5-3 ♦ 4-2 ♣ E-D-5-3

5. Nord—Syd i faresonen. Meldingene:

Vest	Nord	Øst	Syd
1 ♥	1 ♠	pass	?

Syd har:

♠ 9-6-5 ♥ 7-5-4 ♦ E-kn-8-2 ♣ E-K-D

Månedens eksamensprøve omfatter som vanlig 20 spørsmål, som ble gitt som oppgave i forrige nummer. Den meldingen redaksjonen regner som den beste i hver oppgave får 5 poeng, mens andre meldinger får fra 5 til 0 poeng. I tvilstilfelle tar redaksjonen hensyn til lesernes oppfatning.

Maksimum for de 20 oppgavene er 100 poeng. Får De mer enn 40 poeng kan det passere. 60 poeng eller mer er bra, og over 80 poeng viser at De er en meget god bridgespiller.

Svarene finner De like etter de 20 oppgavene. Gjør Dem opp en mening om hva De vil melde i alle oppgavene før De ser på svarene, ellers får De ikke det fulle utbytte av å studere oppgavene.

1. Ingen i faresonen. Meldingene:

Syd	Vest	Nord	Øst
pass	pass	1 ♠	pass
2 gr	pass	3 ♠	pass
?			

Syd har:

♠ D-8-5 ♥ K-kn-3 ♦ E-6-5-3 ♣ 7-5-3

2. Alle i faresonen. Meldingene:

Nord	Øst	Syd	Vest
1 ♠	pass	?	

6. Ingen i faresonen. Meldingene:

Nord	Øst	Syd	Vest
1 ♥	pass	2 ♣	pass
3 ♥	pass	4 ♣	pass
4 ♦	pass	?	

Syd har:

♠ K-6-5-4 ♥ 4 ♦ D-kn-4 ♣ K-D-kn-8-7

7. Nord—Syd i faresonen. Meldingene:

Syd	Vest	Nord	Øst
1 ♦	pass	1 ♠	pass
?			

Syd har:

♠ K-D ♥ E-10-7 ♦ K-9-7-6-4 ♣ E-D-5

8. Alle i faresonen. Meldingene:

Nord	Øst	Syd	Vest
1 ♣	pass	1 ♠	pass
2 gr	pass	?	

Syd har:

♠ E-K-7-6 ♥ 4 ♦ K-8-5-3 ♣ 10-7-4-3

9. Alle i faresonen. Meldingene:

Nord	Øst	Syd	Vest
1 ♥	pass	1 ♠	pass
1 gr	pass	?	

Syd har:

♠ E-D-10-8-7-6 ♥ D-6-5 ♦ E-6 ♣ 6-5

10. Øst—Vest i faresonen. Meldingene:

Syd	Vest	Nord	Øst
pass	pass	1 ♠	pass
2 gr	pass	3 ♣	pass
?			

Syd har:

♠ D-10-4 ♥ E-6-5 ♦ K-10-8 ♣ K-9-6-5

11. Ingen i faresonen. Meldingene:

Vest	Nord	Øst	Syd
pass	1 ♥	pass	2 ♥
pass	2 ♠	pass	?

Syd har:

♠ K-7-5-4 ♥ D-kn-6-4 ♦ 5 ♣ 7-6-5-3

12. Ingen i faresonen. Meldingene:

Nord	Øst	Syd	Vest
pass	pass	1 ♦	pass
2 ♣	pass	2 ♦	2 ♥
3 ♥	pass	?	

Tre hjerter er ikke spørremelding.

Syd har:

♠ K-D-10 ♥ E-5 ♦ K-10-7-5-4-3 ♣ E-5

13. Øst—Vest i faresonen. Meldingene:

Syd	Vest	Nord	Øst
1 ♠	D	2 ♦	pass
2 ♥	pass	2 ♠	3 ♣
?			

Syd har:

♠ K-kn-7-5-3 ♥ E-10-7-5-2 ♦ D-2 ♣ K

14. Alle i faresonen. Meldingene:

Nord	Øst	Syd	Vest
1 ♣	1 ♠	D	pass
2 ♥	pass	?	

Syd har:

♠ E-kn-10-9-7-5 ♥ K-6 ♦ 6-5 ♣ E-8-4

15. Parturnering. Ingen i faresonen. Meldingene:

Vest	Nord	Øst	Syd
1 ♠	pass	pass	?

Syd har:

♠ K-D-9-4 ♥ K-5 ♦ E-8-2 ♣ D-9-5-3

16. Alle i faresonen. Meldingene:

Nord	Øst	Syd	Vest
1 ♦	2 ♣	?	

Syd har:

♠ E-kn-9 ♥ K-10-8-7 ♦ 6-4 ♣ D-9-7-6

17. Nord—Syd i faresonen. Meldingene::

Nord	Øst	Syd	Vest
2 gr	pass	3 ♥	pass
3 ♠	pass	?	

Syd har:

♠ 8-5-4-3 ♥ D-10-9-7-5-4-3 ♦ 5 ♣ 5

18. Parturnering. Alle i faresonen. Meldingene:

Nord	Øst	Syd	Vest
1 ♣	pass	?	

Syd har:

♠ 4-3 ♥ E-K-kn ♦ 9-5 ♣ E-kn-8-5-4-2

19. Ingen i faresonen. Meldingene:

Nord	Øst	Syd	Vest
1 ♣	pass	?	

Syd har:

♠ E-D-4 ♥ E-kn-7 ♦ K-9-5 ♣ K-D-9-4

20. Parturnering. Øst—Vest i faresonen. Meldingene:

Øst	Syd	Vest	Nord
1 ♥	pass	pass	D
pass	1 ♠	pass	pass
2 ♥	?		

Syd har:

♠ K-8-5-4 ♥ 9-2 ♦ E-D-7-5 ♣ K-kn-2

Eksamensprøven

SVAR PÅ SPØRSMÅLENE FORAN

Vi starter med å gjøre oppmerksom på at poengberegningen er noe strammere i år enn ifjor. Ifjor lot vi løsernes avgjørelse være bestemmende for poengberegningen, men det viste seg at vi på den måten i enkelte situasjoner fikk for liten differanse mellom de beste meldingene, fordi mange løser ikke så den beste løsningen.

1. Pass. De har passet i åpning, og makker har åpnet i tredjehånd. Ved å melde to grand har De gitt uttrykk for Deres styrke, og samtidig har De fortalt om litt tilpassning i en sparkontrakt. Resten må være opp til ham. Hvis han ønsker å spille fire spar må han melde det selv, og ikke overlate avgjørelsen til Dem.

Situasjonen ville ha vært en annen hvis makker hadde meldt en ny farge

på tretrinnet. Da ville meldingen ha vært krav for en runde, og De burde ha preferert mellom hans to farger. Men når makker bare har en farge å foreslå, kan han gå rett i utgang i fargen selv hvis han ønsker.

Pass 5 poeng. Fire spar 2 poeng.

2. Tre spar. De har valget mellom tre spar, to grand og tre kløver. Det er en del som taler for alle disse tre meldingene, men vi foretrekker tross alt tre spar. Derved får De gitt beskjed om den flotte trumfstøtten. Makker vil kanskje tro at De har en litt mer ujevn fordeling, men til gjengjeld har De hele 3½ honnørstikk.

Hvis makker hadde åpnet med noe annet enn en spar, ville to grand ha vært en idéell melding. Men vi liker ikke en hoppmelding i grand med en så flott trumfstøtte. Selvfølgelig kan det likevel hende at tre grand er den beste kontrakten, men den muligheten er så fjern at vi kan se bort fra den.

Tre kløver er en tanke overmelding av kortene. De har nok 3½ honnørstikk og flott støtte i makkers farge, men makker vil tro at fordelingen Deres er en tanke mer ujevn. Iallfall vil han sikkert kalkulere med minst 4-4-3-2.

Tre spar 5 poeng. To grand 3 poeng. Tre kløver 3 poeng.

3. Tre grand. De har 5½ honnørstikk og jevn fordeling, og makker har meldt en over en. Sannsynligvis vil tre grand kunne vinnes, selv om makker ikke kan si noe over en annen melding fra Dem. Derfor lønner det seg å melde tre grand rett inn. To grand er for svakt, det kan konstrueres masser av hender hvor makker vil passe på to grand, men hvor ni stikk lett kan vinnes. To grand bør De melde med 4½ til 5 honnørstikk, men med over 5 honnørstikk bør De gå rett i tre grand.

Det er en tanke å melde to ruter eller to hjerter. Hensikten blir selvfølgelig å lokke fram en melding til fra makker. Men vi synes ikke en slik melding er velplisert her. Det er vel og bra å melde på en trekortfarge i situasjoner hvor man ikke har noen annen melding til disposisjon, men det blir alltid muligheter til å komme galt avsted etter en slik melding. Hvis man overdriver blir det rot i hele systemet, idet makker aldri vil vite om en slik melding er ærlig ment eller ikke.

Tre grand 5 poeng. To grand 2 poeng. To hjerter 1 poeng. To ruter 1 poeng.

4. *To spar.* Ved Deres første melding fortalte De makker at De var relativt sterk og at De hadde tilpassning i alle de umeldte fargene. Samtidig ba De makker foreslå en farge. Det er imidlertid slett ikke sikkert at han har fem hjerter, det kan godt hende han har firekortfarge både i hjerter og spar. De melder derfor to spar, og forteller makker at De ikke tror hjerter er noen bra trumffarge med mindre han kan gjenta den.

To spar 5 poeng. Alle andre meldinger 0 poeng.

5. *Tre spar.* De må gjøre noe for å oppmuntre makker til å melde utgang, og det beste De kan gjøre er å melde tre spar. Når makker avgir en overmelding i faresonen har han sannsynligvis minst fem trumf, og derfor er Deres trumfstøtte tilstrekkelig.

To ruter er en farlig melding, fordi De kan risikere stans mens fire spar er opplagt. De må ikke melde så fint etterat motparten har åpnet, da må De bare kjøre rett på det som ser ut til å være den beste kontrakten.

Tre spar 5 poeng. To ruter 2 poeng. Fire spar 2 poeng. Tre ruter 2 poeng.

6. *Fire hjerter.* Makker har vist at han har minst seks hjerter og ikke mer enn fire ruter. Han ber derfor ikke om preferanse i normal forstand. Han vil tilbake til en hjerterkontrakt hvis De ikke tilfeldigvis skulle ha fire ruter.

La oss se det på en annen måte. De og makker har sannsynligvis tilsammen både syv hjerter og syv ruter. Hjerterfargen er fordelt 6—1, mens ruterfargen er fordelt 4—3, 4—3 er ikke regnet som tilstrekkelig trumfstyrke til en høy kontrakt, mens 6—1 er rundelig nok. Når dertil kommer at De må få ett stikk til for å vinne fem ruter skulle valget være lett.

Fire hjerter 5 poeng. 5 ruter 2 poeng.

7. *To ruter.* Fordelingen tilsier riktig nok en grandmelding, men De har ingen slik melding for hånden. To grand er litt for sterkt med kortene Deres, og en grand er for svakt. Derfor bør De finne en mellomting, og denne mellomtingen heter to ruter. To ruter er en nøytral melding, som ikke forteller stort mer enn den første meldingen Deres. Den eneste tilleggsopplysningen makker får er at De ikke er sterk nok til å kreve utgang med mindre makker kan melde frivillig en gang til. Hvis han kommer igjen, kan De melde kraftig i tredje

melderunde, og hvis makker passer er to ruter en like bra delkontrakt som noen annen.

Vi skylder å gjøre oppmerksom på at spørsmålet er en tanke tvilsomt, fordi mange gode spillere mener at styrken er tilstrekkelig til to grand (Men det er flere som mener den ikke er det).

To ruter 5 poeng. To grand 3 poeng. To kløver 1 poeng.

8. *Tre kløver.* Utgangen er sikker, men De må undersøke slemmulighetene. Makker viser ved sin melding noe mellom 4½ og 5 honnørstikk, og De selv har 2½ honnørstikk. Det vil igjen si at en slem skulle være mulig, spesielt hvis De kan finne en passende trumffarge. I grand kan slemmen være mer tvilsom, der blir det spørsmål om makker har tøyet seg for å melde to grand, eller om han er i overkant.

Det De er mest interessert i å vite er om makker har fire kløver eller ruter. Han behøver ikke å ha fire kløver — det kan godt hende han har en trekortfarge men har valgt å åpne lavest mulig for å gi Dem størst mulig anledning til å melde. Det er mange ganger god taktikk med en slik hånd som han har.

Enkelte spillere er redd for pass på tre kløver. Det behøver de ikke å være, for enhver melding er krav til utgang etterat makker har åpnet og hoppmeldt i annen melderunde.

Når De melder tre kløver plikter makker å høyne til fire kløver hvis han har en meldbar kløverfarge. Han har allerede fortalt om at han har jevn fordeling og at han foretrekker grand, og når De likevel går videre i en farge plikter han i gi nærmere opplysninger om fordelingen sin. Han kan melde tre grand hvis han har fire kløver og tre kort i hver av de tre andre fargene, men ikke ellers. Hvis han ikke har fire kløver skal han vise en firekortfarge i ruter eller hjerter. Melder han tre ruter er jo saken klar, og hvis han melder tre hjerter er en grandkontrakt den eneste muligheten.

Tre ruter gir i de fleste tilfelle det samme resultatet som tre kløver. Den eneste unntagelsen er hvis makker skulle sitte med to spar, fire hjerter, tre ruter og fire kløver. Da vil han melde tre hjerter over Deres tre ruter, og så vil De være i tvil om meldingene skal avsluttes i tre grand, eller om De skal melde fire kløver.

Fire kløver er ingen god melding. For det første er det mulig at makker har en trekortfarge, og for det andre hjelper det ikke å fortelle kortene sine til

en makker som allerede har avgitt en begrenset melding. Det er Dem som skal ha opplysninger og ikke han.

Tre kløver 5 poeng. Tre ruter 3 poeng.

9. *Fire spar.* De sitter med en god åpningshånd selv. Makker har åpnet, og har etterpå vist jevn fordeling, men ikke mer enn 3½ honnørstikk. Det vil igjen si at De kan se at den eneste riktige kontrakten er fire spar og ingenting annet i denne verden. Derfor skal De også melde fire spar rett inn.

Det er en stor feil å nøye seg med tre spar. Tre spar er en melding som ber makker gå videre hvis han har tillegg til det han før har vist, og her er fire spar det eneste riktige selv om makker har en minimumsåpning. Tre spar er derfor direkte galt meldt. De ser at utgang er opplagt, og derfor skal De ta avgjørelsen selv og ikke overlate det til makker, som har mindre forutsetninger for å kunne dømme.

Fire spar 5 poeng. Alle andre meldinger 0 poeng.

10. *Tre spar.* Makker har vist to farger, og De plikter å vise preferanse. De kan regne med at makker har fem spar, for med fire spar og fire kløver ville han ha åpnet med kløver og ikke med spar. De bør derfor preferere spar og ikke kløver.

Så er det spørsmålet om tre eller fire spar. Tre spar bør være tilstrekkelig, når De tar hensyn til at De meldte to grand i første melderunde. To grand kan forsvares når De har passet først, men det finnes ikke noe tillegg. Derfor prefererer De spar og lar makker avgjøre om utgang skal meldes eller ikke.

En annen mulig melding er tre grand, men det er en direkte dårlig melding. Vel har De fordelingen 4-3-3-3, men det er tydelig at makker heller vil spille i farge, og da bør ikke De dirigere meldingene. De har gitt uttrykk for et ønske om å spille i grand, og bør derfor etterpå gi den preferansen makker ber om. Spesielt når De har normal trumfstøtte. Tre grand vil vise noe slikt som to spar, fire hjerter, fire ruter og tre kløver.

Tre spar 5 poeng. Fire spar 3 poeng. Fire kløver 1 poeng.

11. *Fire spar.* Makker har sannsynligvis fem hjerter og fire spar, og da er spar en vel så bra trumffarge som hjerter. Spørsmålet er om det skal meldes tre eller fire spar. Det er nok så tvilsomt, men vi velger fire spar fordi

styrken Deres bare ligger i spar og hjerter, og De dessuten har en singelton i ruter.

Fire spar 5 poeng. Tre spar 3 poeng. Fire hjerter 1 poeng.

12. *Tre grand.* Makker forteller at han har noe til Dem i ruter, og samtidig at han har tilpassning i spar. De må fortelle om stopperen i hjerter, for det er ikke utelukket at tre grand er den eneste utgangskontrakten.

Tre grand 5 poeng. Fire ruter 5 poeng. Fem ruter 3 poeng.

13. *Pass.* De bør være litt forsiktig her. De har selv liten honnørstyrke, og makker har meldt to ruter etterat mellomhånden har doblet. En slik melding har sperremessig karakter, men den forteller ikke om så stor styrke som to ruter uten dobling i mellomhånden. Dessuten viste han bare preferanse i spar i annen melderunde. Det er derfor meget mulig at han er kort både i spar og hjerter, og at ingen av partene har noen kontrakt over totrinet.

Pass 5 poeng. Tre hjerter 3 poeng. Tre spar 3 poeng.

14. *Tre kløver.* To spar ligger ytterst på tungen, men tenk litt mer for De sier noe. Makker har åpnet med en kløver, og etterpå har han tatt ut Deres straffedobling av en spar. Den mest alminnelige hånd hvor en lav straffedobling blir tatt ut, er en hånd hvor man har singelton eller en renons i den doblede fargen. Derfor kan De neppe vente å finne noe støtte, ikke engang tilpassning, i en sparkontrakt. På den andre siden kan makker selvfølgelig ikke vite at De har så meget som seks spar. De ville ha straffedoblet både med fire og med fem spar. I en annen situasjon, for eksempel hvor Vest har meldt etter Deres dobling og makker har passet, vil vi derfor ikke betenkt oss på å melde to spar. Men nå har makker varslet at han ikke eier tilpassning.

Når De ikke vil melde to spar blir det bare en ting å gjøre for Dem, og det er å preferere mellom makkers farger. Derfor blir tre kløver den beste meldingen.

Tre kløver 5 poeng. To spar 3 poeng. Fire kløver 3 poeng.

15. *En grand.* En typisk gjenåpningsmelding, hvor De tror at makker må ha noen styrke fordi motparten stanser så tidlig.

Og dog er det et stort spørsmål om De skal melde eller passe i denne situasjonen, særlig i parturering. Det er nok sjanser for at De og makker skal klare ett eller to trekk i grand, men på den andre siden er det fare for at motparten vil finne hverandre i en hjerterkontrakt, og at det gir flere stikk enn en sparkontrakt. Det vil ikke være morsomt å sette motparten igang igjen, se dem havne i tre hjerter og få tre trekk, og etterpå ta opp slippen og se at de andre Øst—Vestspillerne har spilt en spar og fått ett trekk eller har gått en bet.

Vi er ærlig talt i tvil om det bør meldes en grand eller om man bør melde pass, og derfor har vi valgt å gi begge meldinger 5 poeng.

Derimot er en dobling ingen god melding. Ikke med så stor styrke i motpartens farge, og så få kort i den andre edle fargen. Vi kan strekke oss til ett trøstepoeng, men ikke mer. De skaffer Dem stadig vanskeligheter på halsen ved å doble med en slik fordeling.

En grand 5 poeng. Pass 5 poeng. Dobler 1 poeng.

16. *Dobler.* En lav straffedobling er faktisk den eneste gode meldingen her. De forteller makker at De sitter med omtrent to honnørstikk, at De er kort i hans farge, at De ikke har noen særlig bra farge selv og at De har en viss styrke i motpartens farge. Resten er opp til makker. Hvis han har en singelton eller er renons i kløver bør han ta meldingen ut. Det samme bør han gjøre hvis han er så sterk at han tror på slem, men da bør han ta ut med en hoppmelding. Hvis makker har to-tre kløver og skikkelig åpning, bør han passe, og da skal det være rart om noen annen kontrakt skal gi Dem flere poeng enn to kløver doblet.

Doblingen blir enda mer fristende i dette spillet, fordi De faktisk ikke har noen anen god melding til disposisjon. To grand er ikke bra med så liten honnørstyrke, og to hjerter er heller ikke noen god melding. Det er stor fare for at man kommer galt avsted etter en av disse meldingene.

Dobler 5 poeng. Alle andre meldinger 0 poeng.

17. *Fire hjerter.* Riktignok heter hovedregelen at man helst skal velge en edel farge som er fordelt 4—4 som trumf, men det får være måte på. De sitter med bare et eneste honnørkort,

men har en syvkortfarge, og makker har åpnet med to grand. I hjerter vil Deres hånd være verdt en god del stikk, men det er slett ikke sikkert at hjerterfargen kan utnyttes i en sparkontrakt. Dessuten er det ingenting som kan kastes hos makker på den lange hjerterfargen. Hvis han har essene i ruter og kløver er det ikke nødvendig å kaste noe, og hvis han ikke har essene vil det alltid være en taper. For ikke å snakke om hva som kan skje hvis sparfargen sitter helt galt. Spillet er hentet fra en kretskamp i Oslo, og da hadde Nord:

♠ E-K-7-6 ♥ K-kn-2 ♦ E-K-D ♣ D-kn-5

Ved det ene bordet ble kontrakten fire spar. Resultatet ble en bet, idet sparfargen satt 4—1 imot. Ved det andre bordet ble kontrakten fire hjerter, som ble vunnet med fem trekk.

Fire hjerter 5 poeng. Fire spar 2 poeng.

18. *Tre kløver.* En vrien hånd, hvor det ikke finnes noen "riktig" melding. Hånden er forøvrig så eksepsjonell at vi ikke skal ta den alt for høytidelig, det er for meget avhengig av hva makker har. Vi foretrekker tre kløver hvis man bruker denne meldingen som krav til utgang, og en ruter ellers.

Tre kløver 5 poeng. En ruter 5 poeng. En hjerter 4 poeng. Tre grand 1 poeng.

19. *Tre grand.* Tre grand er standardsvaret i denne posisjonen. Meldingen viser 4—4 ½ honnørstikk, fordelingen 4—3—3—3 og stopper i alle farger, og det er nøyaktig hva De har. Det er derfor ingen annen melding som gir makker så presis orientering om hånden Deres. Enhver annen melding gir rum for feilvurdering, men etter tre grand får makker fullstendig beskjed, og kan lett avgjøre om det skal passes eller om man skal prøve på en slem.

Det er igrunnen ingen annen melding som gir god beskjed. To grand er for svakt, og fire eller flere grand er for sterkt. Tre kløver er også for svakt. De har ingen annen meldbar farge. Den eneste meldingen utenom tre grand som det kan være noe godt å si om er en ruter, men særlig god er ikke denne meldingen heller.

Tre grand 5 poeng. En ruter 1 poeng.

20. *To spar.* Det virker kanskje overraskende å gjenta en så tynn firekortfarge, men la oss se litt nærmere på

Siden Sist

Fra den nevnte kampen mellom Helsingfors Bridgeklubb og Stockholms Bridgesällskap henter vi dette spillet, hvor svensken Tore Sandgren (europamester 1939) halte iland fire trekk i spar.

♠ K-8-3
♥ E-D
♦ 8-7-6-3-2
♣ 9-5-2

	N	
V		Ö
	S	

♠ E-D-kn-7-6-2
♥ 5-3
♦ E-10-5
♣ 8-3

Sandgren satt Syd, og ga. Meldingene gikk:

Syd	Vest	Nord	Øst
1 ♠	2 ♥	2 ♠	pass
3 ♠	4 ♣	4 ♠	pass
pass	pass		

Vest begynte med ess, konge og dame i kløver. Hvordan vil De spille?

Det ser ut til at det beste spillet er å stjele trumfe ut, ta hjerterfinessen og

spørsmålet. Makker har gjenåpnet meldingene med en dobling, og etterpå har han passet på Deres en spar. Det betyr at han har doblet på liten honnørstyrke for å sette meldingene igang igjen, og når han passer på en spar har han godkjent fargen som trumf.

De må være klar over at makker ikke vil melde en gang til. De har 2 ½ honnørstikk, og makker vil synes det er nok å beskytte en gang. Neste gang må De melde selv. Hvis De passer vil makker også passe.

Her er det spørsmål om hvilken side som kan finne den beste delkontrakten, og det er sannsynlig at De og makker kan vinne en sparkontrakt. Det er derfor ikke bra å melde tre ruter, fordi makker da blir tvunget til å preferere i tre spar.

To spar 5 poeng. Tre ruter 2 poeng. Dobler 1 poeng.

innkassere hjertereset, og følge med ruteresset og en liten ruter. Hvis den spilleren som kommer inn har en honnør annen i ruter vil han være nødt til å spille tilbake til dobbeltrenons, og spillet er vunnet.

Sandgren valgte imidlertid en litt annen vei. Han stjal den tredje kløveren og trakk to ganger trumf. Begge fulgte. Så var det å prøve å peile fordelingen. Vest har meldt både hjerter og kløver, og derfor bør han ha minst ti kort i disse to fargene. Videre har han vist to spar, og følgelig kan han bare ha en ruter. Sjansen var da at denne ruterer var en honnør. Det spilte Sandgren på. Han fortsatte med hjertereset og hjerterfinessen, og spilte liten ruter, som fikk løpe. Dermed var kontrakten vunnet. Hvis Vest kom inn, ville han ikke ha flere ruter igjen, og han ville måtte spille til dobbeltrenons. Øst kunne ikke komme inn uten å stikke over sin makkers ruterhonnør. Derved ville imidlertid Syd få en saks med E-10.

♥

Fra det svenske mesterskapet for firemannslag henter vi det neste spillet, som ble spilt av Moberger fra Bofors. Moberger er godt kjent i Norge, han har blant annet vært med to ganger i Aasgaard-turneringen.

♠ K-kn-9
♥ kn-4
♦ D-3-2
♣ E-K-6-5-3

♠ 8-7-5
♥ 9-8-3-2
♦ kn-10-8-6
♣ 8-7

	N	
V		Ö
	S	

♠ E-D-10
♥ K-D-7-5
♦ E-9-7-4
♣ 9-4

♠ 6-4-3-2
♥ E-10-6
♦ K-5
♣ D-kn-10-2

Moberger satt Syd, og spilte tre grand etter følgende meldeserie:

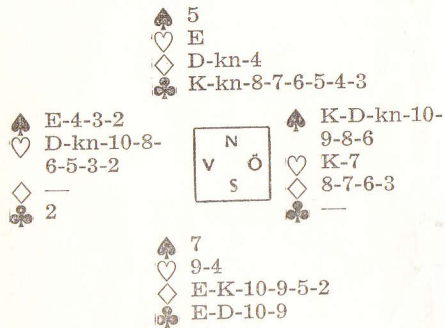
Nord	Øst	Syd	Vest
1 ♣	D	RD	pass
pass	1 ♥	1 gr	pass
2 gr	pass	3 gr	pass
pass	pass		

Vest begynte med hjerter ni, og bordet la lavt, Øst damen, og Syd tok for esset. Deretter kom liten kløver til bordets ess, og liten ruter fra bordet. Øst la liten, og Syd fikk for kongen. Så kom fire ganger kløver, og Øst fikk det vanskelig. Han valgte å sitte igjen med tre spar, kongen singel i hjerter og ruteresset annen. Nå ble han satt inn på hjerterkongen, og måtte gi et gunstig oppspill. Han valgte ruteresset og en ruter til. Nord kom inn på damen, og spilte spar, slik at Øst kom inn og måtte gi gunstig tilbakespill enda en gang.

Dobbelt innspill er ikke av de saker som forekommer oftest.

Her er et annet spill fra det svenske mesterskapet, hvor turneringslederen var ute i hardt vær:

Ved det første bordet gikk meldingene slik:

Nord	Øst	Syd	Vest
1 ♣	3 ♠	4 ♦	4 ♠
pass	pass	5 ♣	pass
pass	pass	5 ♣	pass
pass	5 ♠	pass	pass
6 ♣	pass	pass	pass

Det er ikke hver dag i uken at en spiller ikke melder av en farge på åtte kort, slik som Vest i dette spillet. Nå, dette er av mindre interesse, poenget er at Nord—Syd fikk beholde kontrakten på seks kløver tiltross for at Øst—Vest har seks spar i kortene.

Av en eller annen grunn valgte Øst å starte med sparknekt. Da Vest ikke var clairvoyant, satte han i esset, og dermed forsvant sjansen til bet. Som De

ser må Vest ha en stjeling i ruter, men det skulle vel ikke være så vanskelig å finne hvis Øst starter med kongen i spar og Vest legger toeren.

Spillerne ved det første bordet var nå spent på om Øst—Vest ville finne fram til seks spar ved det andre bordet, og derved gi laget en meldt lilleslem i begge retninger i samme spill. Så langt kom det imidlertid aldri. Ved det andre bordet åpnet Nord med en kløver, hvorefter en av tilskuerne, en dame, utbrøt:

"Åpner De alltid med så liten honnørstyrke!"

Det var jo en uheldig opplysning, og turneringslederen ble tilkalt. Han annullerte spillet og berammet et nytt spill. Heldigvis viste det seg at dette ikke hadde noe å si, idet rekkefølgen mellom de åtte lagene ville ha vært presis den samme i alle tilfelle.

Men historien har en moral. Det har nå hendt to ganger i den siste tiden at en tilskuer har vært ute med bemerkninger som gir spillerne ulovlige opplysninger. Første gang var som kjent på Bermuda. Begge gangene har det heldigvis vært slik at resultatet i vedkommende spill ikke har vært avgjørende for resultatet. Men vi kan når som helst komme ut for en situasjon hvor en tilskuers bemerkning kan være avgjørende for et mesterskap. Red har faktisk vært ute for det en gang, i en turnering i en krets utenfor Oslo. Men den gang gjalt det en partturnering, slik at det kunne gis middelscore. I en lagturnering er det imidlertid ingen adgang til å gi middelscore, og det er urettferdig å annullere et spill hvor det ene laget allerede har fått en utmerket score.

Bridgejournalen

i Danmark

Dansk kommisjonær for Bridgejournalen er

ERIC SCHUBERT

Schendorphsvej 24, Lyngby

Abonnementsprisen er d. kr. 12.— pr. år.

Våre 20 spørsmål

Hvis De vil være med i konkurransen "Våre 20 spørsmål", behøver De bare å notere de meldingene De vil avgi på den kupongen De vil finne i tilslutning til oppgavene.

Løsningene sendes Bridgejournalen, Snaraøya, og må være poststempelt innen 25. mars. Dog har abonnenter som på grunn av postgangen får bladet sent alltid minst en ukes frist. Merk konvolutten "Våre 20 spørsmål".

"Våre 20 spørsmål" er en premierkonkurranse. Den beste løseren i hver omgang får en bokpremie, og de beste løserne gjennom hele året får også premier. Sammenlagt er det ti etapper i året, men bare de seks beste etappene teller. Derved mister man ikke sjansen selv om man en eller annen gang skulle være forhindret fra å sende inn løsning, eller om man skulle få en mislykket omgang.

Så går vi over till månedens spørsmål. De sitter alltid på Syds plass, og skal melde i den posisjonen hvor vi har satt et spørsmålsteget. Det er alltid Syds kort som er oppgitt i meldingene.

4. Alle i faresonen. Meldingene:

Syd	Vest	Nord	Øst
1 ♥	pass	1 ♠	pass
?			

Syd har:

♠ D-7-5 ♥ E-K-10-8-5 ♦ K-kn ♣ D-5-4

5. Nord—Syd i faresonen. Meldingene:

Nord	Øst	Syd	Vest
1 ♥	pass	1 gr	pass
3 ♣	pass	?	

Syd har:

♠ 9-6-5-4 ♥ 10-8-3 ♦ kn-5 ♣ E-9-7-5

6. Ingen i faresonen. Meldingene:

Nord	Øst	Syd	Vest
1 ♥	pass	2 ♣	pass
2 gr	pass	?	

Syd har:

♠ 9-5 ♥ E-8-4 ♦ kn-7-5 ♣ K-D-10-8-2

- 10. O. Eide, Sinsen, Oslo 5
- 10. O. Larsson, Sinsen, Oslo 5
- 10. D. Risan, Mo i Rana 5
- 10. Petersen-Øverleir, Mo i Rana 5
- 10. S. U. Johansen, Bodø 5
- 10. Hjelbak, Bodø 5

I denne forbindelsen kan det være interessant å se på "alle tiders" rangsliste. Her er desværre ikke arkivene i så god stand som man kan ønske seg, men vi har fått en rangsliste hvor bare resultatene i Norgesmesterskapet teller, etter poengene 5-3-1 for henholdsvis 1. 2. og 3. plass. Denne listen ser slik ut: tre årene.

- 1. R. Halle, Astra 33
- 1. R. Larssen, Astra 33
- 3. L. Christiansen, Astra 29
- 4. J. Magnussen, Sinsen (Astra) 27
- 5. L. Falck-Pedersen, Astra 23
- 6. G. Haugen, Sinsen 18
- 7. T. Sommerfelt, Forcingklubben 17
- 8. G. Johansen, Kløverkn. (Astra) 16
- 9. E. Andersen, Sinsen 15
- 9. O. Eide, Sinsen 15
- 10. P. Nielsen, Kløverknekt 14

1. Ingen i faresonen. Meldingene:

Syd	Vest	Nord	Øst
pass	1 ♣	D	pass
pass	2 ♣	2 ♥	pass
?			

Syd har:

♠ D-7-5 ♥ 8-7-4 ♦ E-K-8-6-4 ♣ 9-2

2. Nord—Syd i faresonen. Meldingene:

Syd	Vest	Nord	Øst
pass	pass	1 ♠	pass
?			

Syd har:

♠ E-D-5 ♥ 9-4-3 ♦ K-8-7-5 ♣ K-4-3

3. Alle i faresonen. Meldingene:

Nord	Øst	Syd	Vest
1 ♥	2 ♣	?	

Syd har:

♠ K-D-7-5 ♥ E-8-4 ♦ D-kn-3 ♣ 9-5-2

7. Øst—Vest i faresonen. Meldingene:

Nord	Øst	Syd	Vest
1 \diamond	pass	1 \spadesuit	pass
1 gr	pass	?	

Syd har:

♠ D-kn-9-5 ♥ kn-8-4 \diamond D-kn \clubsuit E-9-5-4

8. Nord—Syd i faresonen. Meldingene:

Vest	Nord	Øst	Syd
1 \spadesuit	2 ♥	pass	?

Syd har:

♠ 7-5-3 ♥ E-10 \diamond E-9-5-2 \clubsuit K-kn-9-3

9. Ingen i faresonen. Meldingene:

Vest	Nord	Øst	Syd
1 gr	D	RD	?

Syd har:

♠ 9-5-2 ♥ 9-6-5-4 \diamond 8-5-3 \clubsuit 9-4-2

10. Alle i faresonen. Meldingene:

Syd	Vest	Nord	Øst
1 ♥	2 \diamond	D	pass
?			

\clubsuit 2		
♥ 7		
♥ 9-4		
\diamond E-K-10-9-5-2		
\clubsuit E-D-10-9		

Ved det første bordet gikk meldingene slik:

Nord	Øst	Syd	Vest
1 \clubsuit	3 \spadesuit	4 \diamond	4 \spadesuit
pass	pass	5 \clubsuit	pass
pass	pass	5 \clubsuit	pass
pass	5 \spadesuit	pass	pass
6 \clubsuit	pass	pass	pass

Det er ikke hver dag i uken at en spiller ikke melder av en farge på åtte kort, slik som Vest i dette spillet. Nå, dette er av mindre interesse, poenget er at Nord—Syd fikk beholde kontrakten på seks kløver tiltross for at Øst—Vest har seks spar i kortene.

Av en eller annen grunn valgte Øst å starte med sparknekt. Da Vest ikke var clairvoyant, satte han i esset, og dermed forsvant sjansen til bet. Som De

Syd har:

♠ E-kn-10 ♥ K-9-6-4-3-2 \diamond — \clubsuit E-K-8-5

11. Ingen i faresonen. Meldingene:

Syd	Vest	Nord	Øst
pass	1 \spadesuit	D	4 \spadesuit
?			

Syd har:

♠ — ♥ K-D-8-5 \diamond D-kn-10-4 \clubsuit D-kn-9-7-5

12. Alle i faresonen. Meldingene:

Syd	Vest	Nord	Øst
1 \clubsuit	pass	1 ♥	1 \spadesuit
?			

Syd har:

♠ kn-5-3 ♥ 10-8-4 \diamond E-K-5-3 \clubsuit E-K-3

13. Ingen i faresonen. Meldingene:

Nord	Øst	Syd	Vest
pass	pass	3 gr	pass
4 ♥	pass	?	

Syd har:

♠ K-D-5 ♥ K-9-4 \diamond E-K-D \clubsuit E-K-D-4

14. Alle i faresonen. Meldingene:

Syd	Vest	Nord	Øst
1 \spadesuit	pass	2 \diamond	pass
2 \spadesuit	pass	3 \clubsuit	pass
3 \diamond	pass	4 \spadesuit	pass
?			

Syd har:

♠ E-K-8-5-3 ♥ 9-4-3 \diamond K-kn-3 \clubsuit kn-5

15. Parturnering, alle i faresonen.

Nord	Øst	Syd	Vest
1 \spadesuit	2 ♥	3 ♥	D
3 \spadesuit	pass	?	

Tre hjerter er ikke spørremelding.

Syd har:

♠ kn-10-8-7-5 ♥ — \diamond E-D-7-5 \clubsuit E-K-8-4

16. Ingen i faresonen. Meldingene:

Syd	Vest	Nord	Øst
2 ♥	pass	3 ♥	pass
?			

Syd har:

♠ E-5 ♥ E-K-D-kn-4 \diamond E-9-5 \clubsuit K-D-kn

Rangsliste

Amerikanerne har den gode idéen å sette opp en rangsliste over sine beste spillere, basert på resultatene i de siste tre åren. Vi har tenkt å prøve å få istand en lignende rangsliste for Norge, og har satt opp følgende tabell for poengene:

5 poeng for:

Nr. 1 i Norgesmesterskap

3 poeng for:

Nr. 2 i Norgesmesterskap

2 poeng for:

Nr. 3 i Norgesmesterskap

Nr. 1 i kretsmesterskap

Nr. 1 i landsdelsfinaler

17. Alle i faresonen. Meldingene:

Nord	Øst	Syd	Vest
1 ♥	pass	1 \spadesuit	pass
2 \diamond	pass	?	

Syd har:

♠ K-D-kn-9-4 ♥ K-7-5 \diamond 9-2 \clubsuit E-8-5

18. Øst—Vest i faresonen. Meldingene:

Syd	Vest	Nord	Øst
5 \clubsuit	5 \spadesuit	pass	6 \spadesuit
?			

Syd har:

♠ 9 ♥ 5-3 \diamond 8 \clubsuit E-K-D-9-8-7-5-4-2

19. Øst—Vest i faresonen. Meldingene:

Nord	Øst	Syd	Vest
1 \clubsuit	pass	1 ♥	pass
1 \clubsuit	pass	2 ♥	pass
2 \spadesuit	pass	?	

Syd har:

♠ 6-3 ♥ E-K-10-8-7-3 \diamond kn-10-6-2 \clubsuit 6

20. Nord—Syd i faresonen. Meldingene:

Syd	Vest	Nord	Øst
1 ♥	pass	1 \spadesuit	pass
2 \clubsuit	pass	3 \clubsuit	pass
?			

Syd har:

♠ 10-7-5 ♥ 9 \diamond E-D-kn-7-4 \clubsuit E-K-5-3

1 poeng for:

Nr. 4 i Norgesmesterskap

Nr. 1 i åpne turneringer, arrangert eller approbert av krets eller forbund, og åpen for medlemmer av alle klubber i kretsen

Nr. 2 i kretsmesterskap

Nr. 2 i landsdelsfinaler

Poengene i Norgesmesterskap kan vi holde rede på selv, men i andre turneringer er vi nødt til å be om lesernes hjelp. Vi påtar oss intet ansvar for at listen ikke er korrekt fordi vi ikke har fått rapport om en spillers fulle poengsum.

Vi starter med sesongen 1950, og fortsetter med årets resultater. I 1953 går poeng vunnet i 1950 ut, og så videre.

Her er en rent foreløbig liste som vi har regnet ut selv:

1. Jens Magnussen, Sinsen, Oslo	12
2. Gunnar Haugen, Sinsen, Oslo	11
3. Odd Syse, ABC, Oslo	6
3. P. Schjetne, Mo i Rana	6
3. P. Trønsdal, Mo i Rana	6
3. R. L. Kjeldsen, Foreningen, Kr.-sand	6
3. O. Tronstad, Foreningen, Kr.-sand	6
3. Per Schjetne, Mo i Rana	6
3. P. Trønsdal, Mo i Rana	6
10. E. Andersen, Sinsen, Oslo	5
10. O. Eide, Sinsen, Oslo	5
10. O. Larsson, Sinsen, Oslo	5
10. D. Risan, Mo i Rana	5
10. Petersen-Øverleir, Mo i Rana	5
10. S. U. Johansen, Bodø	5
10. Hjelbak, Bodø	5

I denne forbindelsen kan det være interessant å se på "alle tiders" rangsliste. Her er desværre ikke arkivene i så god stand som man kan ønske seg, men vi har fått en rangsliste hvor bare resultatene i Norgesmesterskapet teller, etter poengene 5-3-1 for henholdsvis 1. 2. og 3. plass. Denne listen ser slik ut: tre årene.

1. R. Halle, Astra	33
1. R. Larssen, Astra	33
3. L. Christiansen, Astra	29
4. J. Magnussen, Sinsen (Astra)	27
5. L. Falck-Pedersen, Astra	23
6. G. Haugen, Sinsen	18
7. T. Sommerfelt, Forcingklubben	17
8. G. Johansen, Kløverkn. (Astra)	16
9. E. Andersen, Sinsen	15
9. O. Eide, Sinsen	15
10. P. Nielsen, Kløverknekt	14

Misbruk av spørremeldingene

Nils Steen

Dengang spørremeldingene ble lansert, slo det meg at det beste ved dem var at de var bygget opp slik at de ikke kunne misforståes, og samtidig at det bare var brukt meldinger som ellers ville ha vært virksomme. Iallfall kunne ikke en melding bli misforstått hvis begge spillere hadde satt seg inn i teorien, og ikke svarhånden var så distré at han simpelt hen glemte seg bort.

Men nå er det desværre ikke alltid slik lenger. Det er mange spillere som innfører såkalte "logiske" tillegg, hvor situasjonens logikk tilsier at en melding skal være spørremelding, selv om det aldri har vært meningen. Nå er det slik her i verden at det som kan være logisk nok for den ene spilleren slett ikke er så logisk for den andre. Ta for eksempel følgende spill, som nylig dukket opp i en turnering i Oslo:

♠ E-D-kn-9-6-5
♥ K-7-4-3
♦ E
♣ E-3

♠ K-10-8
♥ 5-2
♦ K-D-kn-10-5
♣ K-7-4

Meldingene gikk:

Nord		Syd	
1	♠	2	♦
3	♠	4	♥
	pass		

Tja, hva skal man si? Det endte iallfall med et forferdelig munnhuggeri mellom Nord og Syd. Syd mente at det aldri kunne være bruk for fire hjerter til noe annet enn spørremelding, mens Nord, som satt med bra tilpassning i hjerter og ikke ante noe om makkers sparsøtte, fant det svært logisk at fire hjerter var den beste kontrakten.

Det er slikt som De stadig kan risikere hvis De bruker situasjonsbetingete

tillegg til spørremeldingene. Det som er logisk for Dem er slett ikke logisk for Deres makker, og så blir resultatet bet i en utgangskontrakt istedenfor en opplagt slem.

Men la oss være fair og se bort fra dette. Det *går an* å avtale at en melding skal være spørremelding, når den kommer i ny farge på firetrinet, etter at den ene spilleren har gjentatt sin farge med et hopp. Men resultatet blir at De beslaglegger en melding som De stadig vekker kan ha bruk for til noe annet. Fjern de tre sparene fra Syds hånd i eksemplet ovenfor, og la ham få:

♠ — ♥ D-kn-10-9 ♦ K-D-kn-10-5 ♣ D-10-4-3

Her vil De nok forstå vitsen ved at fire hjerter ikke skal være spørremelding. Fire hjerter er absolutt den beste kontrakten, men hvordan vil De komme dit hvis det på liv og død skal være spørremelding?

Her er en lignende situasjon:

♠ E-K-kn-10-8-5
♥ K-4
♦ K-D-5
♣ E-K

♠ —
♥ E-10-7-6-5
♦ E-kn-9-7-3
♣ 8-4-3

Meldingene gikk:

Nord		Syd	
2	♠	3	♥
3	♠	4	♦
4	gr	5	♥
5	gr	6	♣
7	♠		

Det er kanskje nødvendig med noen kommentarer til meldingene. Nord mente at fire ruter måtte være spørre-

melding — idet sparfargen automatisk ble fastlagt som trumf når han gjentok den, etter å ha åpnet med en tomelding. Følgelig var fire ruter spørremelding. Nord svarte, korrekt nok, med fire grand, som Syd imidlertid tok for Blackwood, og viste sine to ess. Ny spørremelding, mente Nord, og viste hjerterkongen. Og når Syd etterpå kom med seks kløver, "forsto Nord situasjonen". Syd måtte ha god spartilpassning og begge de manglende essene, ellers ville han ikke spørre på sekstrinet. Og da måtte syv spar være opplagt.

Resultatet ble to doblede betar, mens syv ruter ble meldt og fått ved det andre bordet. Da det var i faresonen, ble resultatet en bagatell av 12 matchpoeng tapt, og dermed tapt kamp også.

Her er det samme historien opp igjen. Det *går an* å avtale at fire ruter i dette tilfelle skal være spørremelding, men resultatet i dette spillet blir at man fraskriver seg enhver sjanse til å havne i den beste kontrakten.

Det er også noen som mener at en melding bør være spørremelding, selv om den kommer i en tidligere meldt farge, hvis bare en annen farge er fastlagt som trumf. Som for eksempel i følgende meldeserie:

Nord		Syd	
1	♦	1	♠
3	♠	4	♦

Fire ruter "må være spørremelding, fordi det ikke kan være aktuelt med ruter som trumf etter en slik kraftig hoppstøtte i spar", er påstanden.

Jeg er forsåvidt enig i at ruter ikke lenger er aktuell som trumffarge, men derfra er det langt til å påstå at man ikke har bruk for meldingen til noe annet enn spørremelding. Tenk om Syd har et litet tillegg til sin første melding, og bra tilpassning i ruter. Tillegget er ikke så stort at han kan begynne å spørre, for spørsmålet om slem er ikke avhengig av hvilke kontroller Nord har, men om han også har en tanke tillegg.

I en slik situasjon er fire ruter hos Syd en utmerket løsning. Siden han ikke går rett i utgang i den fargen som allerede er fastlagt som trumf, må han være sleminteressert. Og det viser han ved å fortelle om den viktige rutertilpassningen.

Eller se på en annen situasjon, som oppsto i et spill for en stund siden. Kortene var:

♠ K-5
—
♦ E-kn-9-7-5
♣ E-kn-10-9-8-6

♠ E-kn-7-5
♥ 8-6-4-2
♦ D-4
♣ D-8-7

Meldingene gikk:

Nord		Øst		Syd		Vest	
1	♣	1	♥	1	♠	2	♥
3	♦		pass	4	♣		pass
4	♦		pass	6	♣		pass
	pass		pass				

Resultatet ble syv trekk, idet begge de viktige kongene satt riktig. Nord's fire ruter var en "aha-melding", som i et blunk ga Syd beskjed om saker og ting som han før ikke hadde anelse om. Ruterfargen måtte være på minst fem kort, siden den ble gjentatt. Men når Nord likevel åpnet med kløver, måtte denne fargen være ennå lenger, altså på minst seks kort.

Syd regnet med at Nord ikke kunne ha mer enn høyst en hjerter. All den tid begge motspillerne meldte i fargen, og han selv satt med fire hjerter, ble det ikke igjen mer enn høyst en hos Nord. Dette *kunne* Syd ha kontrollert ved å spørre i hjerter, men denne spesielle Sydspilleren mente altså at det var unødvendig.

Og når fordelingen var slik ble Syds to damer meget verdifulle. De ville gjøre Nord's kort langt tettere, slik at det ble store sjanser til å unngå mer enn en taper.

Men hvordan tror De det vil gå med denne slemmen hvis fire ruter "helt logisk må være spørremelding?" Da tror jeg den aldri ville ha vært meldt. Syd ville jo ikke ha anelse om Nord's flotte fordeling, og Nord på sin side kunne ikke vite at Syd satt med to så viktige nøkkelkort som de to damene, og han ville ikke ha noe middel til å finne det ut heller.

Jeg skal gi Dem et godt råd. *Tenk mer på at De skal vise makker hva De har for noe enn at De skal spørre. Bruk ikke flere meldinger som spørremelding enn de som er fastsatt i systemet, resultatet blir bare at De ikke får vist fordelingen Deres.*

Men det er desværre ikke bare i slike situasjoner at spørremeldingene blir misbrukt. Det er haugevis av andre tilfelle hvor en spiller spør og spør, og når han ikke kan få flere opplysninger ved å spørre sitter han og tygger og tygger på hvor høyt kan skal gå. Mens den stakkars makkeren sitter som på nåler. Han vet kanskje utmerket godt hvor høyt det skal meldes, men det er ingen som spør ham. Han har bare å holde munn og svare på det han blir spurt om, mens han ikke får gitt beskjed om alt det makker ikke spør om.

- ♠ D-kn-10-9
- ♥ 8-5-3
- ♦ 9-4
- ♣ D-kn-3-2

- ♠ E-K-8-4-3
- ♥ E-D-7-6
- ♦ E-K
- ♣ K-4

Meldingene gikk:

Nord	Syd
1 ♠	2 ♠
4 ♥?	4 ♠
4 gr	5 ♣
5 ♠	

Resultatet ble bet, idet hjerterkongen satt galt, og det ikke kunne kastes mer enn en hjerter på Nord's kløver.

"Jeg måtte jo spørre", utbrøt Syd etterpå, "se hvor sterk jeg var".

Jeg er ikke enig med Syd. Det er en utvei slik at man på et lavere trin kan få undersøkt om Nord har tillegg eller ikke. Nemlig ved å melde tre hjerter. I dette tilfelle ville Nord ha bøyet av med tre spar, han har meldt to spar med bare et honnørstikk og en så dårlig fordeling som det går an, og det får være nok. Men la ham få hjerterkongen eller lignende styrke i tillegg, og han vil melde fire spar over tre hjerter. Og da kan Syd gå rett i seks, da er det ikke nødvendig med noen spørremelding engang. Et eller annet spill vil det alltid være i en sekser, likegyldig hva slags tillegg det er Nord har.

En ting De skal være forsiktig med er å spørre for meget når Deres kort

skal på bordet. De får nok veiledning om hvilke toppkort makker har, men motparten får det også. Og når første utspill er gjort, er det bare motstanderne som har interesse av å vite det, De er jo blindemann.

- ♠ 5-3
- ♥ E-8-5-3
- ♦ E-D-7-5
- ♣ K-D-kn

- ♠ E-K-4-2
- ♥ D-kn-10-9-4
- ♦ K-kn
- ♣ 4-2

Dette spillet forekom for en tid siden, og meldingene gikk:

Syd	Nord
1 ♥	4 ♦?
4 ♠	6 ♥
pass	

Vest startet med ruter fra 10-9-femte, og Syd kom inn. Han prøvet hjerterfinessen, men Øst hadde kongen annen. Kløver fra ham, Vest hadde esset, og beten var der.

Under normale omstendigheter ville det ha vært minst like naturlig for Øst å returnere spar. Men ikke nå. For Nord's spørremelding og Syds svar hadde gitt ham den opplysningen han hadde bruk for, at makker hadde kløveresset.

Det er ikke noe å si på at man prøver en sekser med disse hendene, men den bør meldes uten den avslørende spørremeldingen. Det er omtrent likegyldig for Nord hvor Syd har styrken sin. Han kunne ha meldt på mange måter for å undersøke om makker hadde en ren minimums åpning, eller om det var så meget tillegg at slemmen ville gi en fair sjanse.

De skal ikke la Dem skremme vekk fra spørremeldingene ved å lese denne artikkelen. Riktig brukt kan de by på store fordeler, men hvis De bruker dem i utside er motstanderne de eneste som får fordelene, enten ved at De kommer i gal kontrakt eller ved at De gir for mange opplysninger. Og det er vel ikke meningen.

Fra NORD til SYD

NORGESMESTERSKAPETS TREDJE RUNDE

Det var en del overraskelser i Norgesmesterskapets tredje runde. I Trøndelag gikk det omtrent etter oppskriften, men det var ikke ventet at Molde Duplikatklubb skulle slå Grand Ålesund. Doubleton bekreftet sin stilning som Bergens beste klubb, og har nå tatt mål av seg til en finaleplass. En av de klubbene vi har ventet i finalen i flere år. Stavanger Bridgeklubb er alene igjen i Rogaland. På Sørlandet er to Kristiansandklubber igjen.

Nøtterøy ser ut til å ha skumle hensikter i år. Nå var det Skiens Bridgeklubb som gikk nedover. OHF tapte stort mot Strømmens Bridgeklubb. The Jacks, Oslo, som slo ut Sinsen i forige runde, fortsatte framgangen, og vant over Duplikatklubben.

Rundens resultater ble:

169. Mo i Rana—Namsos	74—31
170. Ogdal—Levanger	72—44
171. Trondhjem—Føringkl., Trondheim	59—46
172. Molde Duplikatkl.—Grand, Ålesund	70—54
173. Kristiansund N—Raumaknektene, Åndalsnes	57—27
174. Doubleton, Bergen—Bergens Handelsforening	53—32
175. Stavanger—Rival, Stavanger	72—48
176. Hokksund—Ål	59—51
177. Foreningen, Kr.sand—Leiken, Kr.sand	58—42
178. Kristiansand—Arendalsknektene	58—23
179. Porsgrunn—Kongsberg	71—55
180. Nøtterøy—Skien	5450
181. Larvik—Mjøndalen	63—50
182. Frigg, Oslo—Gjøvik 2	60—50
183. KNA, Hamar—Gjøvik 1	47—43
184. Stange—Lillestrøm	59—56
185. Nørøna, Strømmen—Hamar	62—52
186. Tistedal—Moss	65—57
187. Strømmen—OHF, Oslo	93—51
188. Astra 1, Oslo—Kløverknekt 2, Oslo	59—53
189. Føringklubben, Oslo—Kløverknekt 3, Oslo	65—41
190. Kløverknekt 1—Variant, Oslo	73—21
191. Astra 2—Vienna, Oslo	71—31
192. De 4 Ess, Oslo—Thor, Oslo	64—64
193. Folkvang, Oslo—Trumf, Oslo	72—65
194. ABC 2, Oslo—Akademisk, Oslo	60—39
195. The Jacks, Oslo—Duplikatkl., Oslo	61—45
196. ABC 1, Oslo—Singelton, Oslo	64—42

ØST-FINNMARK

Øst-Finnmark krets har holdt kretsting. Kretsen har nå seks klubber med 320 medlemmer, en stigning på 98 medlemmer fra ifjor. Det ble vedtatt å arrangere neste års kretsmesterskap for klubber som en serie over lengere tidsrum, med hjemme og utekamper. Videre ble det vedtatt å innskrenke kretstyret til tre medlemmer, som alle bor på samme sted. Kontingenten til kretsen ble forhøyet til kr. 1.50 pr. medlem.

Kretsstyret fikk følgende sammensetning: Finn Jervell, (formann), Joar Eimhjellen, (sekretær og kasserer) og Karl Mathisen, (styremedlem).

I en lagturnering i forbindelse med kretsmesterskapet ble resultatet følgende:

1. Vadsø Klubb 1. lag	9 vp. 79—56
2. Vardø Duplikatklubb	8 vp. 74—46
3. Bjørnevatn Br.kl.	7 vp. 79—69
4. Kirkenes Duplikatklubb 6	vp. 77—60

Resultatene ble også beregnet parvis. På Nord—Sydsiden vant Jervell—Lofthesnes, Vadsø klubb 1, med 374 poeng foran Hellander—Th. Mathisen, Vadsø klubb 2, med 363. På Øst—Vestsiden vant Berg—Kristensen, Bjørnevatn, med 463 foran Lundgren—Kristensen, Kirkenes Bridgeklubb, med 357.

HELSENGFORS SLO STOCKHOLM

Helsingfors Bridgeklubb og Stockholms Bridgesällskap, hvilket i praksis nesten vil si Helsingfors og Stockholms bylag, har hatt et møte med to lag fra hver klubb. Det finske laget overrasket stort med perfekt melde-teknikk, langt bedre enn finnene har vist tidligere, og vant med 25 poengs differanse. Stockholm tok imidlertid revansje i damekampen, som ble vunnet med 22 poengs overvekt. Da det sammenlagte resultatet var avgjørende, ble det altså finsk seier med 3 poeng.

SØRAMERIKA

Det søramerikanske mesterskapet er nettopp blitt avvirket i Monteideo. Resultatet ble:

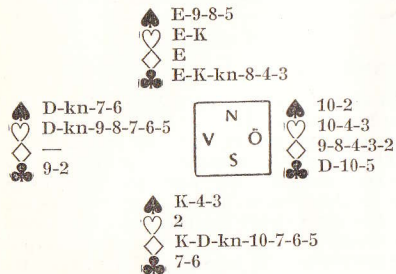
1. Argentina
2. Brazil
3. Chile
4. Uruguay

Brev fra leserne

BESKYLDNING OM FUSK

Jeg tør be Dem om en uttalelse i Bridgejournalen angående meldingene i dette spillet. Øst—Vest nytter Culbertson, Nord—Syd Vienna. Da jeg selv satt Øst ble jeg beskyldt for å ha hemmelig meldeavtale (en forøvrig helt absurd tanke) med min makker. Jeg vil derfor nå gjerne vite om dette meldingsforløpet gir grunn for en slik beskyldning.

Nord gir, Nord—Syd i farensonen.

Meldingene:

1 gr	2 ♠	D	3 ♥
4 ♣	pass	4 ♠	pass
4 gr	pass	pass	pass

Jeg har i den siste tiden drevet med mye bløffspill, noe som hele klubben har vært kjent med, og iallfall spesielt våre motstandere i dette spillet. Mot dem har jeg nemlig gjentagende ganger vært heldig med bløffmeldinger, og det har bestandig ergret dem meget. De skulle derfor i dette tilfelle bedre enn noen annen kunne lukte luntene. Vests mel-

ding ble for øvrig benyttet av flere andre spillere, men da ikke med min melding på Østs plass. Da foran nevnte spill har ført til at mine motstandere (forøvrig meget dyktige spillere) uten å innrette seg etter styrets avgjørelse har trukket seg fra klubben og pågående turnering, er jeg svært taknemlig om spillet som helhet blir kommentert i Deres blad. På forhånd takk.

A. F.

Jeg kan ikke se at det foreligger noen privat avtale. Duplikatlovenes punkt 43 første ledd, gir en spiller rett til å melde *presis* som han selv ønsker, så sant det ikke foreligger en avtale som motparten ikke kjenner til.

For at det skal foreligge bevis for en slik avtale må det være noe i meldingene eller spilleføringen til bløffmelderens makker som viser at han er bedre orientert enn han egentlig burde ha vært. Og ikke nok med det — bløffmelderens makker har full adgang til å bruke sin sunne fornuft hvis motpartens senere meldinger forteller at det må være noe galt et eller annet sted.

Det siste er imidlertid ikke nødvendig for å frikjenne Vest her. Hans tre hjerter er helt normal. Det er kanskje ikke den meldingen jeg selv ville ha valgt med hans kort, men det er ingenting å kritisere ham for. Det er fullt forsvarlig å melde tre hjerter etter det foreliggende meldingsforløpet.

En annen sak er at jeg ikke er registret for Nord—Syds meldinger. Nord burde ha åpnet med to kløver istedenfor med en grand, så ville meget ha vært annerledes. Se nærmere herom i artikkelen "Viennaprat" på annen side i dette nummer.

Red.

TILATTE MELDEKONVENSJONER

Jeg vil være taknemlig for svar på følgende spørsmål, som jeg også tror de fleste bridgespillere kan ha interesse av å vite:

ser til en ny storkamp med 32 par fra hver side. Denne gangen skal det spilles i Falun 19. og 20. mai.

LONDON

Waddington Cup, en av årets eliteturneringer i London, ble i år arrangert som barometerturnering med deltagelse av det svenske paret Kock og Werner. Resultatene ble:

1. Preston—Swimer	749
2. Kock—Werner	734
3. Baron—Leist	705
4. Harrison Gray—Tarlo	695

Meredith og Shapiro ble nummer ti.

STOCKHOLM

Astraspilleren Robert Larssen er flyttet til Stockholm. I julen deltok han i en stor turnering, "Klappjakten", og vant knusende overlegent med Wohlin som makker.

Hva er i grunnen det rene Viennasystem? Hvilket system bruker et par som bare opplyser sine motstandere om at de spiller "Vienna" og ingenting mer. Kan de forskjellige tillempninger, som for eksempel Herberths avslag på makkers opplysende dobling, da brukes uten at motstanderne straks får særskilte opplysninger om det?

Ifølge Palmstrøm tillater Culbertson at en i visse tilfelle benytter melding i en trekortfarge (helst toppet av to honnør). Er et Culbertsonpar i så fall nødt til å opplyse om at de når situasjonen krever det bruker slike kunstige meldinger?

A. F.

Det eksisterer ikke noe "rent" Viennasystem i Norge idag. Det er tre likeverdige varianter — Halles, Herseths og Bøes Vienna — og man må gjøre spesielt oppmerksom på hvilken variant man bruker. (En annen sak er at man ikke kan få straff for bare å si Vienna, det er motspillernes sak å forlange nærmere beskjed, hvis de ønsker).

Spørsmålet om Herbertkonvensjonen er litt tvilsomt. Den var et fast ledd i dr. Sterns opprinnelige Vienna, men regnes bare som valgfritt tillegg idag. For sikkerhets skyld bør man gjøre oppmerksom på det hvis den brukes, men man bør også for skirrhets skyld spørre motparten, hvis det skulle bli aktuelt.

Derimot er det ikke nødvendig å gjøre oppmerksom på at man melder på trekortfarger, så lenge man ikke bruker slike meldinger så ofte at det kan sies å bli et fast ledd i systemet. Her er det selvfølgelig en litt flytende grense, men som en normal regel kan man si at det ikke er nødvendig å opplyse noe hvis man ikke bruker meldingen mer enn gjennomsnittlig et par ganger hver spilleaften.

Red.

SVAR PÅ OPPLYSSENDE DOBLING

Jeg vil gjerne vite hvordan De mener meldingene burde ha gått med følgende kort hos Øst—Vest, etterat Nord har åpnet med en ruter:

♠ E-K-kn-5	♠ D-7-6
♥ K-D-kn-10	♥ 7-5-3
♦ D	♦ E-10-8-2
♣ K-D-9-5	♣ kn-7-6

De spillet forekom, doblet Vest en ruter, og som Øst meldte jeg en grand. Så meldte Vest to spar, og etter å ha tygget litt for meg selv på henholdsvis tre spar og to grand (sistnevnte melding begrunnet med dobbelt stopper i ruter) fant jeg ut at jeg vel hadde fortalt min historie, og passet. Som man ser er fire spar eller fire grand opplagt — da spillet forekom var det endog fem i kortene fordi kløverne satt rundt. Makker mente at jeg ikke burde ha passet, og det kan kanskje være riktig. Men jeg synes nå han burde ha meldt sterkere, i hvert fall tre spar. Han er vel omtrent sterk nok til overmelding i ruter.

Et generelt spørsmål i denne forbindelse: Synes De det er heldig at makkers grandsvar på opplysende dobling etter Culbertson er tve-

tydlig, enten a) 1 til 1+ honnørstikk og stopper i fiendens farge (Midsems "Meldinger" side 114) eller b) 1 ½ til 2 honnørstikk selv uten stopper i motpartens farge (side 114—115)? Ville det ikke være gunstig med et entydig svar, og helst slik at det lover stopper i motpartens farge?

E. S.

Jeg er enig med innsenderen i at Vest bør melde sterkere i annen runde. Han har fem honnørstikk, og bør se at utgang er opplagt når makker har avgitt en melding som viser ett honnørstikk eller mer. Vest bør derfor fastlegge en kravsituasjon ved å hoppmelde. Når han ikke har gjort det, kan han ikke bebreide sin makker at han passer. Øst kunne kanskje ha meldt en gang til, men han kan ikke på noen måte kritiseres at han ikke gjør det.

Det er kanskje verdt å nevne at enkelte spillere i denne situasjonen har innført overmelding i motpartens farge som en tveetydig melding. Den kan vise fargen, men den kan også være en søkmelding. La oss se på Vests hånd i dette spillet. Han ser at utgang er temmelig opplagt, men har ikke noen femkortfarge selv. Han kan derfor melde to ruter, en overmelding i motpartens farge som normalt viser at han ønsker å spille fargen selv. Men det er annerledes når han har fått grand som svar på sin opplysende dobling. Han har bedt om å få vite sin makkers beste farge, og det har han ikke fått. Derfor kommer to ruter, som en gjentatt oppfordring om å vise den beste fargen. Her hvor Øst har den største delen av styrken i motpartens farge, og ingen firekortfarge utenom, svarer han to grand, som Vest høyner til tre grand.

Hvis Vest virkelig sitter med en lang ruterfarge, kan han gjenta den på tretrinnet.

Jeg er helt enig med innsenderen i det andre spørsmålet hans, at et grandsvar ikke bør være tveegget. Personlig har jeg for lengst gått over til å la meldingen vise 1 ½ honnørstikk og jevn fordeling, uten å love noe annet enn bortimot stopper i motpartens farge. Det er der vi har mest bruk for den. En sikker stopper i motpartens farge kan lett vises senere, men hva iallverden skal Øst melde hvis makker har doblet en hjerter, og han selv sitter med:

♠ 9-6-5-3	♥ kn-7-5	♦ E-kn-4	♣ K-5-2
-----------	----------	----------	---------

Hvis han bare melder en spar, vil makker kanskje passe av frykt for at Øst er stikkløs. Og to spar er han ikke sterk nok til. Løsningen er en grand, for å vise 1 ½ honnørstikk og jevn fordeling.

Red.

SIGNALER

Et riktig anbragt signal forteller ikke makker at De har styrke i fargen, men at De ønsker han skal spille den, eventuelt at De ønsker å holde den i et sluttspill. Hvis De i et sluttspill er sterk i to farger, skal De kaste svakhet i den fargen De ønsker å gi opp — selv om den er aldri så sterk.